

JOURNAL

TÄSSÄ NUMEROSSA

<i>Uusia IUA:n yhdistyksiä</i>	1
<i>Uutisia maailmalta</i>	2
<i>Urantia-kirjan levittäminen sen opetusten mukaan</i> <i>Seppo Kanerva, Suomi</i>	3
<i>New Delhin kirjamessut</i> <i>Bhagavan Buritz, Yhdysvallat</i>	10
<i>Vertauksia</i>	14
<i>IUKK-raportti</i>	15
<i>IUA luo yhteyksiä</i> <i>Meredith van Woert, Yhdysvallat</i>	16
<i>Nuoret lukijat</i> <i>Michael Mclsaac, Ruotsi</i>	17

Kolme uutta IUA-yhdistystä

Viro

Elokuun 20. päivänä 1999 yksitoista *Urantia-kirjaan* uskova Suomesta, Belgiasta, Hollannista ja Yhdysvalloista kokoontui Viron Karepaan todistamaan yhdessä virolaisten veljämme ja sisartemme kanssa Eesti Urantia Assotsiatsioonin eli Viron Urantia-yhdistyksen (EUA) lisenssiöintiä ja osallistumaan heidän kolmannen vuosikonferenssiinsä. Läsä olleista 36 virolaisesta 22 liittyi EUA:han peruskirjajäseninä.

Karepa on pieni kylä noin 110 kilometrin päässä Tallinnasta. Leiri, jossa konferenssi järjestettiin, sijaitsee Suomenlahden rannalla. Kun kävelee pitkin hiekkarantaa ja katselee meren tummaa vihreyttä, katse osuu myös valtavaan vartiotorniin veden partaalla; se on muisto neuvostomiehityksen ajoilta. Ennen kuin virolaiset vuonna 1988 laulavalla vallankumouksellaan voittivat vapautensa, leiriä käytettiin poikien ja tyttöjen kesäpaikkana. Peep Sõber tutustutti leirin nykyisen johtajan Veikko Raagmetsän *Urantia-kirjaan*. Veikon ansiosta leiri on Urantia-konferenssien käytettävissä.

Perjantaina, 20:ntenä elokuuta yhdistyksen virkailijoiksi valittiin Peep Sõber, puheenjohtaja; Ruth Kask, varapuheenjohtaja; Jüri Vatter, sihteeri ja Arvi Pikner, rahastonhoitaja. Lisenssisopimuksen allekirjoittajana toimi johtokunnan erityisedustajan ominaisuudessa Kansallisten puheenjohtajain ja varapuheenjohtajain neuvoston puheenjohtaja Seppo Kanerva. Hän luki kokoukselle myös johtokunnan presidentin Richard Keelerin inspiroivan tervetulo- ja onnitteluviestin.

Seuraavana päivänä alkoi kolmipäiväinen konferenssi luvun 100 teemasta ”Uskonto ihmisen kokemuksessa”. Alustuksia esittivät Peep Sõber, Vello Reeben, Seppo Kanerva, Cathy Jones, Ralph Zehr ja Veikko Raagmets. Kuultiin myös kauniita musiikkiesityksiä.

Onnittelut ja rakkaudenvakuutukset virolaisille veljillemme ja sisarillemme ja erityiset kiitokset Peep Sõberille hänen yhdistyksen organisoimiseen ja konferenssin järjestämiseen käyttämistään monista tunteista.

Kanada

Kanadan uusi yhdistys lisenssiöitiin lauantaina, 23. lokakuuta 1999 Silver Springs Retreat Centressä, Fleshertonissa Kanadan Ontariossa, noin 150 kilometriä Ontariosta pohjoiseen kauniisti kumpuilevien veehneiden niittyjen keskellä.

Viikonlopun kokoukseen osallistuivat Kanadan kolmen paikallisyhdistyksen puheenjohtajat ja varapuheenjohtajat, heidän puolisonsa sekä Urantia-säätiön johtokunnan presidentti Richard Keeler ja IUA:n hallintoyöntekijä Cathy Jones. Kokouksen tarkoituksena oli toinen toisiinsa tutustuminen, sääntöjen hyväksyminen ja juuri perustetun kansallisen yhdistyksen hallituksen valitseminen. Vastavalitut virkailijat ovat Gaétan Charland, puheenjohtaja; Nathen Jansen, varapuheenjohtaja; Sue Tennant, sihteeri ja Brian King, rahastonhoitaja.

Osallistujien saapumishetkestä perjantai-iltana aina lähtöhetken sunnuntain puolilta päivin tilaisuudessa vallitsi hengen ja antaumuksen ykseyden tunnelma. Saattoi aistia, että kepeän seurustelun lomaan kutoutui vilpityn halu tuoda henkilökohtaisesti näkyville yhteiseksi oivalletut *Urantia-kirjan* periaatteet.

Sunnuntaiamuna salkoon nostettiin lippu samankeskisine ympyröineen samalla, kun muodostimme sen ympärille tiiviin piirin käsi toisen kädessä. Gaétan, vastavalittu puheenjohtaja, johdatti ryhmän kiitosrukoukseen, johon sisältyi lupaus lojaalista palvelemisesta.

Etelä-Amerikan Eteläkärki

Marraskuun 14:ntenä syntyi Santiagossa Chilessä Asociación Urantia del Cono Sur. Suomeksi sanottuna Eteläkärjen Urantia-yhdistys. Tällä haavaa yhdistyksen kuuluu jäseniä Chilestä ja Argentiinasta, mutta koska sen nimessä esiintyy sana Eteläkärki, se voi laajeta ympäröiviin Etelä-Amerikan maihin.

Chilessä on varhaiskevät, ja jesuiittojen harjoituskeskus ruusutarhoineen ja kevään kukkineen toimi oivallisen paikkana Chilestä, Argentiinasta, Boliviasta, Suomesta ja Yhdysvalloista saapuneiden lukijoiden viettä kaks päivää toistensa seurassa opintojen ja toveruuden merkeissä. Kielimuuri murtuu, kun henget kohtaavat yksilötasolla. Alueella on paljon uusia, innostuneita *Urantia-kirjan* lukijoita, jotka ovat ahkerasti omaksumassa sen valaisevaa, ilmoitettua sanomaa. Yhdistyksen jäsenmäärä on 31, joista yksitoista on täysjäseniä. Muut 20 ovat vielä päättellessä ensimmäistä lukukertaansa. Kaikki ymmärtävät IUA:n tehtäväksi opiskelun, palvelemisen ja *Urantia-kirjan* opetusten levittämisen. He pitävät etuoikeutenaan toimia lisenssisopimuksen varassa säätiön kumppaneina.

Yhdistyksen virkailijat ovat: puheenjohtaja Mario Casassus Bulnes (Chile), varapuheenjohtaja Carlos Rubinsky (Argentiina), sihteeri-rahastonhoitaja Nadine Loubet (Chile). Onnittelumme kaikille IUA-perheemme uusille jäsenille.

Uutisia maailmalta

Uutisia Venäjältä

VIKTOR PAASO
Karjala, Venäjä

Urantia-kirja 2097:ine sivuineen ilmestyi englanniksi vuonna 1955. Ensimmäinen Urantia-seura perustettiin kesäkuussa 1956. Vuonna 1986 Ranskassa järjestettiin ensimmäinen USA:n ulkopuolella pidetty lukijakonferenssi. Ensimmäinen ei-amerikkalainen veljeskunnan seura installoitiin Pieksämäellä vuonna 1989. Viides kansainvälinen Urantia-konferenssi järjestetään New Yorkissa 5.—7. elokuuta 2000.

Urantia-kirja Venäjällä

Sain ensimmäiset koneella kirjoitetut arkit, jotka kuvailivat valtavaa kosmologista *Urantia-kirjaa* vuonna 1984 Suomessa. Suomennostyö oli tuolloin meneillään, ja käännös julkaistiin vuonna 1993. Minua kiinnostivat UFOt ja paranormaalit ilmiöt ja luin arkeista, että ”Urantia on universumin hallitsijoiden planeetallenne antama nimi”.

Neljä vuotta sitten ystäväni Suomen Urantia-seurassa kirjoittivat minulle, että kirjaa käännettiin venäjäksi Helsingissä. Muuan Petroskoista Suomeen 80-luvun alussa muuttanut mies ja hänen veljensä, joka asuu edelleen Petroskoissa, olivat vuonna 1992 saaneet Urantia-säätiöltä Chicagosta myönteisen vastauksen pyyntönsä saada kääntää kirja venäjäksi. He olivat ryhtyneet välittömästi käännöstyöhön. Ensimmäiset 5000 kappaletta painettiin ohuelle paperille Venäjän ulkopuolella. Toinen painos on nyt valmisteilla. Se tulee jossakin määrin poikkeamaan ensimmäisestä painoksesta, sillä tekstiin tehdään joukko parannuksia ja korjauksia.

Kuukausi sitten Catherine Jones IUA:sta kävi Pietarissa. Eläkkeellä oleva sydänlääkäri Vitali Kondratjev, joka toimii Urantia-säätiön edustajana Venäjällä, onnistui rekisteröimään perustamansa firman, nimeltään Irena Oy. Firma toimii *Urantia-kirjojen* maahantuojana ja jakelukanavana. Monituisten mutkien ja esteiden jälkeen 900 *Urantia-kirjan* venäjännöstä matkasi lopulta Helsingin-toimistosta Pietariin. Seuraava toimitus tapahtuu Pariisista, jossa on varastoituna vielä lähes 3000 venäjänkielistä kirjaa.

Cathy Jones, vieraamme IUA:sta, lupasi lukijoille Pietarissa, että Venäjältä tulee IUA:n jäsen toukokuussa 2000. Loppusanoinaan Cathy Jones lausui: ”Lenin yritti valloittaa maailman Jumalatta. Venäjän kansa tulee valloittamaan rakkaudellaan valloittamaan maailman Jumalalle.”

Edellä oleva koostuu Karjalan Sanomissa (Petroskoi) ilmestyneestä artikkelista, joka on päivätty 13.10.1999.

Presidenttineuvoston uutisia

Kansallisten puheenjohtajain ja varapuheenjohtajain neuvoston (CNP) kokoontuessa huhtikuussa yksi sen ensimmäisistä työjärjestyksen kohdista koski IUA Journalia: Nimittää virallisesti päätoimittaja, hyväksyä Journalin tehtävänkuvaus ja nimittää uusi toimituskunta. Kyseisten toimien perusteluja oli kaksi: (1) Journalille on järjestettävä asianmukainen johto ja sen jatkuvuus on turvattava, 2) On edistettävä kansainvälistä osallistumista Journalin osalta. CNP hyväksyi myös esityksen Journalin kääntämisestä espanjaksi, mikä saattaa kaksinkertaistaa sen nykyisen levikin.

Syyskuun 22. päivänä 1999 neuvosto asetti yksimielisesti seuraavat henkilöt IUA Journalin toimituskunnaksi:

Pascal Coulombe, Ranska
Catherine Jones, Yhdysvallat
Kari Kuosmanen, Suomi
Janet Nilsen, Yhdysvallat
Maggie Pyle, Yhdysvallat
Andés Rodríguez, Kolumbia
Trevor Swadling, Australia

Toimituskunnan tehtävänä on:

1. Edistää Journalia kautta maailman. Kehottaa ihmisiä kirjoittamaan Journaliin ja lukemaan sitä.
2. Pyytää artikkeleita — konferenssialustukset mukaan luettuina — Journalissa julkaisua varten.
3. Raportoida IUA:n tapahtumista.
4. Tarkastaa ja hyväksyä julkaistaviksi tarjotut artikkelit.
5. Rekrytoida ja kasvattaa tulevia toimittajia.

Kirjoittaja kaikkialta maailmasta kehoitetaan tarjoamaan artikkeleita kenelle hyvänsä toimituskunnan jäsenistä tai mille hyvänsä Urantia-säätiön toimistoista.

Uutisia Norjasta

Urmia-luennot:

Yleismaailmallinen federalismi

Oslon-opintoryhmämme (UBSG) on toiminut aika ajoin vuodesta 1988 alkaen ja säännöllisellä pohjalla Jeesuksen 2000:nnesta syntymäpäivästä 1994 lähtien. Ryhmä on pieni mutta sitäkin antaumuksellisempi, vaikka asumme varsin kaukana toisistamme ja pystymme kokoontumaan vain noin yhdeksän kertaa vuodessa.

Tämän vuoden alkupäivinä Oslon UBSG:lla oli kunnia pitää vieraanaan epätavallista henkilöä, joka tuli luoksemme yksinäisen tanskalaislukijaystävänsä muka-

na. Tämä vieras oli Harold S. Bidmead. Hän on englantilainen mutta asuu ja pitää toimistoaan Oslon lähistöllä. Hän on 85-vuotias mutta yhä täysissä voimissaan. Hän on ollut merkkihahmo maailman federalistiliikkeessä lähes kuusikymmentä vuotta eli miltei liikkeen alusta alkaen. Vieraamme ei ollut koskaan aikaisemmin kuullut *Urantia-kirjasta*, ja niinpä ryhmämme päätti tämän poikkeuksellisen tilanteen vuoksi tutkia luvun 134 Urmia-opetuksia, ss. 1485—1491. Sisältönsä puolesta Urmia-luennot tarjosivat hra Bidmaedille tuskin mitään uutta, ellei lukuun oteta väitettä, että Jeesus tuki ideoita, joille hän itse oli omistanut koko elämäntyönsä. Hän hyväksyi kaiken lukemamme ja oli miellyttävästi yllättynyt, jos kohta tunsikin itsensä liian vanhaksi ryhtyäköön koko *Urantia-kirjan* opiskelemiseen. Mutta ei aikaakaan, kun hän jo alkoi valmistautua levittämään federalistiystäviensä keskuuteen sanaa Jeesuksen Urmia-luennoista.

Mitä tulee niihin lukuisiin eri puolille planeettaa sirottautuneisiin liikkeisiin, jotka väittävät olevansa maailman federalisteja, hra Bidmeadin varoituksen sana kuuluu: useimmat niistä omistautuvat vain Yhdistyneiden Kansakuntien voimistamiseen, vaikka YK:n peruskirjaan on kirjattu sen jäsenvaltioiden olevan suvereenija. Useimmat maailman federalisteiksi tunnustautuvat ovat vain näennäisesti federalisteja, sillä YK on pelkkä kansainliitto, jonka peruskirja ei mahdollista sen muodostumista bona fide maailmanhallitukseksi. Hra Bidmead korostaa niin ikään olevan tärkeää, että tulevan maailmanparlamentin jäsenet ovat kunkin jäsenvaltion suorassa kansanvaalissa demokraattisesti valittuja eikä YK:n tapaan hallitusten valikoimia. Hän korostaa lisäksi sitä, että ylikansallisella hallituksella tulee olla valta ulottaa kansainvälinen laki koskemaan suoraan yksittäisiä kansalaisia, eikä niin kuin YK toimii: kansallisten hallitusten kautta. Sillä tulee olla *täysi* hallitusvalta *rajatuissa* asioissa.

Jotta välttyttäisiin mahdollisuudelta, että maailmanhallituksesta tulee maailman tyrannia, kussakin jäsenvaltiossa on liittovaltion valvonnassa sovellettava josakin määrin tiukkoja lakeja oikeudenmukaisista ja vapaista vaaleista sekä ihmisoikeuksien ja kansallisten

vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisesta. Hra Bidmead ei siis suosittele, että panemme toivoamme YK:n riittävän radikaaliin muuttumiseen, sillä monellakaan jäsenvaltiolla ei vielääkään ole laillisesti valittua hallitusta, jonka voisi odottaa luopuvan suvereenista vallastaan ylikansallisen entiteetin hyväksi. Hänen näkemyksensä on, että riittävässä määrin demokraattiset valtiot muodostavat maailmanlaajuisen federaation ”niin voimakkaan, ettei kukaan uskalla uhata sitä; niin oikeudenmukaisen, ettei kukaan rohkene uhmata sitä, ja niin menestyksellisen, että nekin, jotka aluksia jättäytyivät ulkopuolelle, vaatimalla vaativat päästä mukaan.” Ehdotus on sitä paitsi kannattava: veronmaksajain hartioilta voidaan nostaa suunnaton taakka siksi, että asetellisuuden tuotteiden tarve suuresti vähenee. Aidon maailmanhallituksen esivaiheet saattavat ilmaantua nopeammin kuin yleensä ajattelemme, kunhan sellaisen järjestelyn sisältämät edut selviävät jo nykyisellään demokraattisten kansakuntien äänestäjäkunnalle.

Vielä ei näytä siltä, että toiminnassa olisi tehokas ja hyvin organisoitu maailman federalistiliike, mutta on olemassa kaksi aikakausilehteä, jotka toimivat riippumattomina foorumeina ajatustenvaihdolle siitä, miten maailmanhallitus saadaan aikaiseksi.

Uutisia Kolumbiasta

Lauantaina, elokuun 21 päivänä 1999, vietimme joulua ja teimme sen kuuntelemalla esitelmiä ja nauttimalla lasin viiniä hengellisyyden ja veljellisyyden ilmapiirissä. Neljäkymmentä lukijaa vastasi kutsuumme. Puheenjohtajamme Carlos Zapata puhui järjestöömme liittyvistä eri aiheista. Yksi esitelmöitsijöistä oli Juan David Monotoya, psykologi, antropologi, professori ja vertailevan uskontotieteen asiantuntija. Hän puhui erilaisista näkemyksistä kristillisessä teologiassa ja Raamatun tulkinnossa sekä muutamista Uudessa testamentissa esiintyvistä historiallisista erehdyksistä. Käytimme tätä tilaisuutta hyväksemme jakaaksemme Journalin numeroita, joissa on mielenkiintoisia *Urantia-kirjaan* liittyviä artikkeleita.

Urantia-kirjan ohjeet sanoman levittämisestä — nykyinen tilanne ja tulevaisuuden näkymät

SEPPO KANERVA
Helsinki, Suomi

Urantia-kirjan ohjeet sanoman levittämisestä

On todettava, että *Urantia-kirja* ei esitä ilmoituksen levittämisestä suoranaisesti mitään ohjeita. Voi tietenkin tarkastella sitä, miten aikaisempien ilmoitusten levittäminen tapahtui ja koettaa noudattaa samoja menetelmiä viidennen aikakausikohtaisen ilmoituksen levittämisessä.

Ensimmäistä ilmoitusta eli Dalamatian opetuksia levitettiin siten, että Dalamatiaan kutsuttiin eri heimojen ja kansanryhmien edustajia. He saivat opetusta, minkä jälkeen heidät lähetettiin takaisin heimonsa pariin uuden ja paremman elämän lähettiläinä.

Toista käänteentekevää ilmoitusta eli Eedenin opetuksia levitettiin osittain samoin kuin ensimmäistäkin ilmoitusta, mutta sen lisäksi Aatami ja Eeva perustivat

eri puolille maailmaa satakunta kulttuurin ja edistyksen keskusta. Aatamin ja Eevan jälkeen opetuksia levitti vuosituhansien ajan toisen Eedenin esikoisen Seetin kouluttama papisto. Seetin pojanpoika Keenan pani alulle ulkolähetystyön, joka kohdistui ympäristön heimoihin lähellä ja kaukana (849:7). Seetiläispapiston opetusten vaikutus alkoi hiipua vasta vuoden 2500 eKr tienoilla.

Makiventa Melkisedekin opetusten eli kolmannen käänteentekevän ilmoituksen levittäjänä 1800-luvulta eKr lähtien toimi Abraham elämänsä loppuun saakka sekä hänen lisäksi vuosisatojen ajan Saalemin läheyyssaarnaajat.

500-luvun eKr ”minirevelaation” levittäjinä toimivat tuon ajan profeetat ja uskontojen perustajat.

Neljännän käänteentekevän ilmoituksen levittäjinä toimivat apostolit, opetuslapset, naisevangelistat, 70:n opettajan ryhmä ja Jeesuksen muut seuraajat ja hänen opettamansa henkilöt eri puolilla Rooman valtakuntaa. Opetukset kirjoitettiin kauan Jeesuksen maisen kuoleman jälkeen myös kirjoiksi. Erityisen keskeinen osa lankesi jonkin tarkemmin selittämättömän kokemuksen jälkeen Jeesuksen kannattajaksi kääntyneelle fariseus Paulukselle eli Paavalille. Suurelta osin Paavalin ja vähäisemmältä osalta apostolien toiminnan ja Jeesuksen opetusten tahattoman vääristelyn tuloksena kehkeytyi vähitellen kristinusko ja kristillinen kirkko.

On kuitenkin kyseenalaista, onko aikaisempien ilmoitusten levittämismenetelmien noudattamisesta suurtakaan apua viidennen käänteentekevän ilmoituksen levittämisessä. Viides ilmoitushan on annettu kirjan muodossa, ja sen opetusten syvällisyys ei ole helposti pakotettavissa kaavoihin, joita on aikaisemmassa levitystyössä noudatettu. Moniko meistä on halukas lähtemään mantielle ja julistamaan hyvää sanomaa kadunkulmissa, turuilla ja toreilla. Kirjan opetukset antavat itse asiassa kuitenkin monipuolisen kuvan siitä, miten uskonnollinen ilmoitus levii: sitä levittävät kaikki uskovat omalla elämällään, omilla ihmissuhteissaan ja ihmisten välisissä kontakteissaan. Levittäminen tapahtuu käyttäytymisen, puhumisen ja opettamisen keinoin.

Mikä se sanoma on, jota levitetään?

Jos tähän kysymykseen aikoo vastata tyhjentävästi, silloin pitäisi itse asiassa esittää kaikki *Urantia-kirjaan* sisältyvät opetukset eli lukea teille *Urantia-kirja* tunnin kuluessa tai sitten esittää opetuksista kattava lyhennelmä. Sellaiseen ei kukaan ryhdy.

Jokainen sanoman levittäjä luo itse käsityksen siitä, mikä se sanoma on, jota hän levittää. Se voi olla esimerkiksi evankeliumi Jumalan Isyydestä ja ihmisten välisestä veljeydestä. Jumalan rakkaudesta ja hänen tahtonsa tekemisestä. Jumalan tahto on, että ihmisestä tulee yhtä täydellinen kuin Jumala itse on täydellinen, ja Jumala on valmistanut ihmiselle ikuisen tien tämän päämäärän saavuttamiseksi. Ihmisen ei tarvitse muuta kuin omasta tahdostaan mukaisesti myöntäjä Jumalan tahdon täyttämiseen.

Jeesuksesta sanotaan, että *Hänen sanomansa pääsisältönä oli aina taivaallisen Isän rakkauden tosiasia ja hänen armonsa totuus, mihin liittyi ilosanoma, että ihminen on tämän saman rakkauden Jumalan uskonpoika* [1460:6].

Jeesus sanoi: *”Yksinkertaisesti menkää ja julistakaa: Tämä on taivaan valtakunta, Jumala on isänne, ja olette hänen poikiaan, ja tämä hyvä sanoma, jos sen varauksetta uskotte, on ikuinen pelastuksenne.” ... ”Astuessanne valtakuntaan te synnytte uudesti. Ette voi opettaa syvällisiä hengen asioita niille, jotka ovat syntyneet vain libasta. Huolehtikaa ensin siitä, että ihmiset syntyvät bengestä, ennen kuin koettatte opettaa heille korkeampia hengen teitä. Älkää ryhtykö näyttämään ihmisille temppelein ihannoituksia ennen kuin olette ensin vieneet heidät temppeleihin. Esitelkää ihmiset Jumalalle ja Jumalan poikina ennen kuin käsittelette opinkappaleita Jumalan isyydestä ja ihmisten poikaudesta.”* [1592:6]

Nuo totuudet kelpaavat varmaankin myös nykyisten sanomanlevittäjien sanomaksi.

Urantia-kirjan opetukseen sisältyy paljon sellaista, joka on yleisuskonnollista ja joka on yhteistä institutionaalituneiden uskontojen opetuksen kanssa. Maallistuminen ja vallalla oleva aineellismielisyys, materialistinen filosofia, uskontokielteisyys ja rajaton luottamus pelkästään ihmisen omiin kykyihin selvittää maailman ongelmat ovat seikkoja, jotka puolustavat ja jopa vaativat tämänlaatuisen yleisuskonnollisen sanoman levittämistä. *Urantia-kirjan* lukija voi kuitenkin tuoda myös tämän sanoman levittämiseen vivahteita ja piirteitä, joita institutionaalituneet uskonnot eivät tarjoa. Muuan tällainen keskeisesti *Urantia-kirjan* opetukseen sisältyvä piirre on opetus aidon, todellisen uskonnon luonteesta. *Urantia-kirja* opettaa, että aito uskonto on henkilökohtaista, siinä on kysymys ihmisen omakohtaisesta suhteesta Jumalaan, ei suinkaan jonkin oppirakennelman omaksumisesta, joidenkin moraalisaantöjen mukaan elämisestä tai tiettyjen rituaalien noudattamisesta. Omakohtainen, aito uskonto näkyy ihmisen elämässä. Se näkyy hengen hedelminä. Se tekee tällaisen uskonnon omaajasta hengellisesti puoleensa vetävän, attraktiivisen.

Jeesus opetti:

”Sallikaa minun lausua teille painokkaasti seuraava ikuisen totuus: Jos opitte totuuteen koordinoitumisen avulla olemaan omassa elämässänne esimerkkinä tästä kauniista vanhurskauden ebeystä, silloin kanssaihmissenne etsittyvät teidän seuraanne saadakseen sen, minkä te olette näin saavuttaneet. Se, missä määrin totuudenetsijät bakeutuvat luokseenne, mittaa teidän totuudellisuutenne, teidän vanhurskautenne. Se, missä laajuudessa teidän on mentävä viesteinenne kansan pariin, on tavallaan osoitus siitä, missä määrin olette epäonnistuneet pyrkimyksessänne elää ebeää eli vanhurskasta elämää, totuuteen koordinoitunutta elämää.” [1726:2]

Ilmoitus opettaa, että uskonnollisuus on tunnistetavissa olevaa, mistä voi päätellä, että sitä ei tarvitse itse muille toittottaa. Jos tuntee toittottamisen tarvetta,

on oikeutettua epäillä onko aitoa uskoa olemassakaan. Seuraavat ilmoitukselliset toteamukset ovat sanotun todisteena:

Havainnoivat mielet ja erittelevät sielut tunnistavat kyllä uskonnon, kun he löytävät sen kaltaistensa elämästä. Uskonto ei kaipaa mitään määrittelyä, sillä me kaikki tunnemme sen sosiaaliset, älylliset, moraaliset ja hengelliset hedelmät... Muuan aidon uskonnollisen vakuuttuneisuuden luonteenomaisista erikoisuuksista on se, että vakaumustensa ehdottomuudesta ja kantansa järkkymättömyydestä huolimatta sen julkitulon henki on niin luonteva ja billitty, ettei se koskaan luo vähänkään sellaista vaikutelmaa, joka kertoisi itsetebostuksesta tai minäkeskeisestä haltioitumisesta... Näin tulee todellisen ja tabrattoman uskonnon sanoista ja teoista kaikille valaistuneille kuolevaisille vastaanansomattoman arvovaltaisia [1119:6—7].

Luuloteltu uskonnollisuus, joka on tosiasiaa vain tiettyjen opinkappaleiden ja moraalikoodien ulkokoh- taista, ei sisäistettyä osaamista ja oman, mutta varsinkin muiden ihmisten, elämän arvostelemista näiden opin- kappaleiden valossa, johtaa fanaattisuuteen, sietämättö- myyteen, älyllisen rehellisyyden pettämiseen, eristynei- syyteen ja sanoman levittäjänä tehottomuuteen ja tu- loksettomuuteen.

Edellytyksenä sille, että pystyy levittämään sanomaa hengen hedelmillään, on tietenkin siis se, että omaa uskon, joka tuottaa hengen hedelmiä. Ellei näin ole, sanomaa ei voi levittää muuta kuin saarnaamalla. Vii- des aikakausikohtainen ilmoitus esittää lukuisia selvi- tyksiä siitä, miten hengellisyys ja aito uskonto ilmene- vät ja mitä hengen hedelmät ovat. *Urantia-kirjan* koh- dassa 1108:4—16 esiintyvää seikkaperäistä luetteloa käytetään harvemmin hyväksi kuvailtaessa sitä, miten uskonto ja hengellisyys yksilössä ilmenevät. Näitä il- mentymiä ovat: 1) Aito uskonto saa etiikan ja moraalin edistymään. 2) Uskonto saa aikaan ylevän luottavaisuu- den Jumalan hyvyyttä kohtaan jopa katkeran pettymyk- sen ja musertavan tappion edessä. 3) Aito hengellisyys synnyttää pohjatonta rohkeutta ja luottamusta. 4) Aito uskonto tuo esille selittämätöntä tasapainoisuutta ja kestävästä tyyneyttä. 5) Uskonto pitää yllä persoonalli- suuden levollisuutta jopa pahoinpitelyn ja mitä räi- keimmän vääräyden edessä. 6) Uskonto pitää yllä luot- tamusta lopulta saavutettavaan voittoon. 7) Todellinen usko ei järky älyllisistä viisasteluista vaan luottaa so- keasti Jumalaan. 8) Todellinen hengellisyys uskoo sie- lun eloonjäämiseen eikä piittaa tieteen tai filosofian päinvastaisista opetuksista. 9) Usko ei sorru sivilisaati- on liikakuorman alle. 10) Aito usko myötävaikuttaa siihen, että altruismi pysyy elossa ahneuden, itsekkyy- den ja epäkohtienkin vallitessa. 11) Hengellisyys uskoo universumin ykseyteen ja jumalalliseen ohjaukseen vaikka pahuus ja synty näyttävätkin puhuvan sellaista vastaan. 12) *Mistään tai kenestäkään piittaamatta [se] jat- kaa sumeilematta Jumalan palvelusta. [Se r]ohkenee julistaa: "Vaikka hän minut kuoliaaksi löisi, kuitenkin olen minä häntä palveleva."* [1108:16]

Uskonnosta ilmoitus toteaa, että sen älyllinen tun- nusmerkki on varmuus, sen filosofinen ominaispiirre

on johdonmukaisuus ja sen sosiaaliset hedelmät ovat rakkaus ja palveleminen (1126:5).

Morontia-Jeesus opetti vuonna 30 Tyyrossa näin:

"jotka ovat syntyneet bengestä, alkavat välittömästi tuottaa hengen bedelmiä siten, että he rakastavasti palvelevat kanssa- luotujaan. Ja bengestä syntyneiden ja Jumalaa tuntevien kuole- vaisten elämässä esille tulevat jumalallisen hengen bedelmät ovat rakastava palveleminen, epäitsekkäs antaumus, peloton lojaali- suus, vilpittömän rehellisyys, valistunut vilpittömyys, kuolematon toivo, luottavainen usko, armelias huolenpito, pettämätön hy- vyys, anteeksiantava pitkämielisyys ja pysyvä rauha. Elleivät uskoviksi tunnustautuneet tuota elämässään näitä jumalallisen hengen bedelmiä, he ovat kuolleita" [2054:3].

Sanoman levittäminen

Uskonnollisuuden puolesta puhuminen ei edellytä *Urantia-kirjan* osaamista, sen opetuksiin viittaamista eikä välttämättä mitään ilmoituksellista tietoa, mutta *Urantia-kirjan* opetusten osaaminen, niihin viittaaminen ja ilmoituksellisen tiedon omaaminen tekevät uskon- nollisuuden puolesta puhumisen helpommaksi ja anta- vat sille tukevan pohjan. Kun puhuu uskonnon puo- lesta on tärkeää muistaa se ilmoitukseen sisältyvä tieto, että uskontoa kiinnostavat vain *arvot* (1110:5; 1130:3). *Ihmisten on huomattavasti helpompaa olla yhtä mieltä uskonnolli- sista arvoista, päämääristä, kuin uskomuksista, tulkinnoista* [1130:3]. Tosiasiat ovat tieteen, eivät uskonnon, aluet- ta. Kokemuksen keskeinen asema ja merkitys sekä ole- misemme evoluution varainen luonne ovat niin ikään seikkoja, joiden muistaminen ja esillä pitäminen autta- vat sanoman levittämisessä silloin, kun se tapahtuu ilmoituksen pohjalta. Kolmantena tekijänä, joka hel- pottaa ilmoituksen pohjalta tapahtuvaa uskonnollisuu- den puolesta puhumista ja sitä kautta sanoman levittä- mistä, on vain ilmoituksen kautta saatavissa oleva tieto kuoleman jälkeisestä elämästä, ikuisesta elämästä, ja maisen elämän tarkoituksesta. Mikään institutionaali- nen uskonto ei anna näihin kysymyksiin tyydyttävää vastausta.

Urantia-kirja opettaa, että ihmisellä on vapaa tahto. Ketään ei siis voi pakottaa uskonnolliseksi. Ihmisen vapaata tahtoa ja mielen arenalla tapahtuvaa ajattelua pyrkivät auttamaan ja ohjaamaan monet jumalalliset voimat, kuten Ajatuksensuuntaaja, Totuuden Henki ja mielenauttajahenget. Uskonnollisen sanoman levittäjät voivat vain auttaa toista ihmistä ottamaan ratkaisevan askelen ja hyväksymään sen ajatuksen, että hän on Ju- malan poika, ja muut ihmiset ovat hänen veljiään. Ku- kaan sanoman levittäjä ei voi tehdä toisen ihmisen puolesta tällaista ratkaisua, tällaista tahdon ponnistusta.

Koska *Urantia-kirja* esipuheessaan ja osissa I—III sisältää viidennen aikakausikohtaisen ilmoituksen ja esittää IV osassa uudelleen neljännen käänteentekevän ilmoituksen, sen opetukset ovat suuressa määrin ilmoi- tuksellisia, uusia, ihmiskunnalle entuudestaan tunte- mattomia seikkoja ja seikkoja, joita ihmiskunta ei omin avuin ja evoluution varassa tulisi koskaan tietämään. *Urantia-kirjan* opetuksiin sisältyy näin ollen valtava po-

tentiaali. Opetuksia arkipäivän elämään ja ihmisen väliinseen kanssakäymiseen soveltamalla on mahdollista oikoa monia erehdyksiä. Niiden turvin voi oikoa institutionaalisten uskontojen opinkappaleiden ristiriitaisuuksia ja järjettömyyksiä, joista on tullut monille etsijöille, ajattelijoille ja järkeville ihmisille tehokas este päästä omassa uskonnollisessa kehityksessään eteenpäin.

Ilmoituksellisten opetusten avulla voi oikoa paitsi institutionaalisten uskontojen opinkappaleissa esiintyviä järjettömyyksiä, myös vastaavasti tieteessä ja filosofiassa esiintyviä epätarkkuuksia, vääriä käsityksiä ja järjettömyyksiä. Koska ilmoitukselliset opetukset ovat totuutta, niitä voi käyttää aprioristisena tietoaaineistona eli tietoaaineistona, johon on viisasta pyrkiä myös perinteisin tieteen ja filosofian keinoin. Filosofia rakentuu tietyistä postulaateista, joita testataan ajatteleamalla todellisuutta ja tarkastelemalla, toimivatko postulaatit tässä todellisuudessa. Tieteen perustana on suuri joukko todellisuuden ilmiöistä tehtyjä havaintoja ja kokeilujen tuloksia, joita selitetään niin, että niistä muodostuu matematiikan ja logiikan lakien mukainen johdonmukainen näkemys. Ilmoitus auttaa laajentamaan näköpiiriä, se avaa uusia näköaloja jopa logiikan alalla, se tarjoaa tietoa, jota ei pelkän tieteellisen havainnoinnin ja päättelyn menetelmin koskaan löydettäisi.

Urantia-kirjaan sisältyvät ilmoitukset ovat maailman-kaikkeuttakin ajatellen vallan poikkeuksellisia. Siihen sisältyy paljon sellaista paljastettua totuutta, joka tavanomaista kehityksen rataa kulkevilla asutuilla planeetoilla paljastetaan vasta monen tuomiokauden päästä. Urantialaisille kerrotaan jopa Paratiisista ja Havonasta, mutta muilla planeetoilla nämä paljastetaan vasta Opettaja-Pojan jälkeisenä aikakautena. Nämä ilmoitukset on annettu ihmiskunnalle, joka on normaalista kehityksestä kokonaisen tuomiokauden eli kokonaisen dispensaation ja enemmänkin jäljessä (593:5). Miksi urantialaisille kerrotaan näistä asioista jo näin varhain?

Ilmoitukseen sisältyvät opetukset voivat ratkaisevalla tavalla auttaa evoluution mukaisen todellisuuden ymmärtämistä ja tulkitsemista. Niistä on suuri apu analysoitaessa sitä, mistä ihmiskunnan kehityksessä on kysymys ja mihin suuntaan ollaan menossa. Ilmoitukseen sisältyviä opetuksia tulee käyttää ja soveltaa viisaasti kaikessa inhimillisessä toiminnassa, kuten sosiaalisessa elämässä, politiikassa, liike-elämässä, avioliitossa, parisuhteessa, koulutuksessa, kulttuurielämässä ja niin edelleen, aprioristisena tietoaaineistona, moraalisien ja eettisten ratkaisujen perustana, suunnan ja suuntaviivojen antajana. Niitä tulee niin soveltaa ja niitä niin todellisuuteen suhteuttaa, että niistä muodostuu evoluution ainesosanen. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että tuskin koskaan niitä voi soveltaa puhtaasti ja maksimaalisesti, vaan pitää viisautta osoittaen tyytyä vähempään, kunhan suunta on oikea.

Esimerkki ehkä valaisee sitä, mitä tarkoitan. Ilmoitus opettaa, että ihmiskunnan tulisi pyrkiä kohti tilannetta, jossa vallassa on vain yksi maailmanhallitus; valalla on vain yksi institutionaalinen uskonto ja vain yksi kieli. Tämä aprioristinen tieto auttaa itse kutakin silloin, kun määrittelee omaa kantaansa vaikkapa Euroo-

pan yhdentymiseen, kansallisen itsemääräämisoikeuden puolustamiseen, pienten kansallisten ryhmien itsenäistymispyrkimyksiin, kuolemassa olevien kielten ”pelastamiseen”, kielten opetukseen ja institutionaalisten uskontojen yhteistoimintahankkeisiin eli ekumeniaan. On hyvä huomata, että tällainenkin kannanmäärittely on ”sanoman levittämistä”. Evoluutio ei ole suoraviivaista etenemistä jotakin päämäärää kohti. Ei toki. Evoluutio on hidasta, mutta tavattoman tehokasta (900:5; 957:2), ja siihen kuuluu monia taka-askelia ja harha-askelia ja sitten taas vauhdikasta edistymistä.

Toinen esimerkki. Ilmoitus opettaa, että ihmiset syntyvät kyvyiltään ja ominaisuuksiltaan epätasa-arvoisina, että rotujen välillä on huomattavia eroja, että rotujen sisällä on vieläkin suurempia eroja. Ilmoitus puhuu selvää kieltä siitä, että jotkut ihmiset ja ihmisryhmät ovat rappeutuneita ja heidän lisääntymistään tulisi rajoittaa. Päämääränä tulee olla ihmiskunnan vapauttaminen näistä aineksista. Tämä kaikki on vastoin sitä, mitä yleisesti luullaan. Sanomaa voi levittää myös sillä, ettei toimi luulojen mukaan ja niiden varassa, vaan uskaltautuu vastarannankiiskeksi, luottaa ilmoituksen sisältämään aprioristiseen tietoaaineistoon ja toimii sen mukaisesti.

Kolmas esimerkki. Ilmoitus opettaa, että evoluutiolla on suunta ja että suunta on eteenpäin ja ylöspäin, aina kohti jotakin parempaa. Tämäkin opetus on vastoin sitä, mitä yleisesti luullaan. Jotkut jopa kiistävät kokonaan kehityksen ja ovat ottaneet toimintansa tavoitteeksi ihmiskunnan taannuttamisen alkeellisempiin oloihin. Tällainen pessimistinen näkemys on muodikkasta ja yhteiskunnallisessa keskustelussa sillä näyttää olevan jopa hallitseva, jos ei peräti yksinomainen rooli. Sanomaa voi siis levittää myös sillä, ettei toimi tällaisten luulojen mukaan ja niitä tukien, vaan uskaltautuu vastarannankiiskeksi ja luottaa ilmoituksena annettuun tietoon ja toimii sen mukaisesti.

Neljäs esimerkki. Ilmoitus opettaa, että demokratia on kehittynein hallitusmuoto, mutta samalla se varoittaa demokratian heikkouksista ja suoranaista vaaroista. Demokratiasta on tullut ilmiö, joka on niin pyhä, niin suuressa määrin tabu, ettei sen järkevä erittely ole hyväksyttävää. Demokratiaan kätkeytyviä vaaroja ovat muiden muassa keskinkertaisuuden ihannoiti, kehnosten ja tietämättömien vallanpitäjien valitseminen, sosiaalisen kehityksen perustojen käsittämättä jääminen, yleinen äänioikeus on vaarallista jos äänestäjäkunta on sivistymätöntä ja veltoa, niin kutsutusta yleisestä mielipiteestä muodostuu tekijä, jota vastaan ei juuri kukaan uskalla esiintyä ja niin edelleen (801:13—18). Ilmoitus korostaa yksilön vastuuta, yksilön merkitystä ja yksilön ratkaisujen tärkeyttä. Se kehottaa kyseenalaistamaan, erittelemään ja tarpeen mukaan suuntautumaan yleistä mielipidettä ja ”poliittisesti korrektiä” vastaan. Ilmoitus opettaa:

Hyvin järjestäytyneet ja muita korkeammalla tasolla olevat vähemmistöt ovat suurelta osin tätä maailmaa hallinneet [908:3].

Sanoman levittämistä on siis sekin, että suhtautuu demokratiaan järkevästi, uskaltautuu tarvittaessa myös osoittamaan sen heikkoudet ja siihen sisältyvät vaarat eikä pelkää vähemmistöön jäämistä.

Viides esimerkki. Liiallinen demokratian palvominen johtaa myös johtajuuden merkityksen hämärtymiseen. Oikea, todellinen johtajuus on ratkaisevan tärkeää, mutta valitettavasti tällaista johtajuutta ei esiinny edes yhdessä prosentissa maailman väestöstä.

Kunnollinen johtajuus on edistymisen kannalta äärimmäisen tärkeää. Viisaus, ymmärrys ja kaukokatseisuus ovat kansakuntien säilymiselle välttämättömiä. Sivilisaatiota uhkaa todellinen vaara aina vasta, kun kyvykkäästä johtaja-aineksesta alkaa olla pulaa. Eikä tällaisen viisaan johtaja-aineksen määrää ole koskaan ylittänyt yhtä prosenttia väestön kokonaismäärästä [911:7].

Toinen ilmoituksellinen opetus sanoo:

Useimmat suuret uskonnolliset aikakaudet ovat saaneet alkunsa jonkun huomattavan persoonallisuuden elämästä ja opetuksista. Joku johtajapersoonallisuus on pannut alulle valtaosan maininnanarvoisista historian tuntemista moraalisisista liikkeistä. Ja ihmiset ovat aina taipuvaisia kunnioittamaan johtajaa, jopa hänen opetustensa kustannuksella, kunnioittamaan hänen persoonallisuuttaan, vaikka he samalla kadottaisivat näköpiiristään hänen julistamansa totuudet. Ja siihen, että näin tapabtu, on omat syynsä: Evolutionaarisen ihmisen sydämessä on vaistomainen kaipaus saada apua ylhäältä ja tuonpuoleisesta. Tämän kaipauksen tarkoituksena on antaa ennakkoaavistus Planeettaprinssin ja myöhempien Aineellisten Poikien ilmestymisestä maan päälle [1008:7].

On poliittisesti korrektaa kyseenalaistaa johtajuuden merkitys ja tärkeys, koska johtajuus tajutaan virheellisesti demokratian vastaiseksi. Ilmoitus opettaa kuitenkin Jeesuksen sanoin:

”Universumissani ja Isäni universumien universumissa poikiamme, ja samalla veljiämme, kohdellaan yksilönä heidän kaikissa hengellisissä subteissaan, mutta kaikkien ryhmäsubteiden kohdalla me poikkeuksesta huolehdimme siitä, että valitsee tarkoin määrätty johtajuus. Valtakuntamme on järjestyksen maailma, ja aina kun kaksi tai useampia tabdollisia luotuja toimii yhteistyössä, huolehditaan siitä, että on joku, jolla on vastuu johtajan vallan käyttämisestä.” [1959:0]

Sanomaa voi siis levittää myös sillä, ettei toimi demokratiaa koskevien luulojen mukaan ja niitä tukien, vaan uskaltautuu vastarannankiisiksi ja luottaa ilmoituksena annettuun tietoon ja toimii sen mukaisesti.

Se, missä määrin sanoman levittäminen on tuloksellista, riippuu paitsi sanomaa levittävän yksilön hengellisyydestä, uskosta ja vakuuttavuudesta yhtä paljon myös levityksen kohteena olevien suhtautumisesta. Jotkut ihmiset ovat mukautuvia, he alistuvat perinteen ja auktoriteetin valtaan. Suuri osa jopa itseään uskonnollisina pitävistä ihmisistä kuuluu tähän luokkaan. Samoin suuri osa niistä, jotka eivät luonnehdi itseään

uskonnollisiksi, kuuluu tähän samaan ryhmään. He noudattavat perinteitä, eivät kyseenalaista mitään; he omaksuvat ne vähäiset käsitykset, joita heillä on, kokonaan muilta ihmisiltä.

Jotkut ihmiset taas tyytyvät vähäisiin saavutuksiin, jotka juuri ja juuri riittävät tekemään jokapäiväisestä elämästä tasapainoisen. He luopuvat jo varhaisessa vaiheessa elämän syvien kysymysten pohdiskelusta ja pysähtyvät tälle vähäisten saavutusten tasolle. Heidän suhteensa Jumalaan ei ole järin elävä. He uskovat asioiden hoituvan itsestään, ilman omakohtaista ponnisteluja. Tähän ryhmään kuuluvia on paljon.

Sitten on niitä, jotka kyllä pohdiskelevat asioita ja edistyvät loogisen älyllisyyden tasolle. He eivät kuitenkaan pääse puusta pitkään siksi, että heiltä puuttuu rohkeus ottaa uskon askel, uskon harppaus; he ovat oman kulttuuripiirinsä ja taustaryhmänsä vankeja. Sellin ovi on auki, mutta he eivät rohkene astua sieltä ulos. Tieteen ja kulttuurin alalla toimivista useimmat näyttävät kuuluvan tähän ryhmään.

Näiden kolmen ryhmän piirissä usko ei ole elävää. He ovat alttiita kiihkoiluun, toisin ajattelevien vainoamiseen ja suvaitsemattomuuteen. *Elävä usko ei ruoki kiihkoilua, vainoamista eikä suvaitsemattomuutta [1115:0].*

Vihdoin neljäs ryhmä on se, joka saavuttaa vapauden kaikista sovinnaisuuden ja perinnäisyyden asettamista esteistä ja rohkenee ajatella, toimia ja elää rehellisesti, lojaalisti, pelottomasti ja totuudellisesti (1114:2). Tähän ryhmään kuuluvaa ei niinkään kiinnosta jokin erillinen uskomus tai jokin tietty elämäntapa kuin se, että hän löytää elämisen totuuden, hyvän ja oikean keinon reagoida olemassaoloon kuuluviin, alinomaa toistuviin tilanteisiin (1115:6).

Ilmoitus opettaa myös osittain toisenlaisen luokittelun. Se koskee uskoviksi tunnustautuneita. Sen mukaan uskovat ovat luokiteltavissa veltoiksi mukautujiksi, pakenijoiksi ja tunnelmoijiksi ja vihdoin aktiiveiksi (1120:4—1121:2):

Velto konformistit: *Ilman sangen aktiivista persoonallisuutta mitään todellista uskontoa ei ole olemassa. Siksi veltommat ihmiset usein koettavatkin välttyä aidon uskonnon edellyttämältä ankaralta toiminnalta eräänlaatuisen näppärän itsepetoksen avulla eli vetäytymällä stereotyyppisten uskonnollisten oppien ja dogmien tarjoamaan valbeelliseen suojaan ... Uskonnollisten käsitysten ähyllinen jäbmettäminen on samaa kuin hengellinen kuolema [1120:4].*

Pakenijat ja tunnelmoijat: *Lisäksi on olemassa toisentyypisiä epävakaisia ja kurittomia sieluja, jotka käyttävät tunneperäisiä uskontoideoita mieluummin pakoväylänä päästäkseen ihmiselon asettamista hermostuttavista vaatimuksista. Kun jotkut horjuvat ja pelokkaat kuolevaiset koettavat vältellä evolutionaariseen elämään kuuluvaa alitunista painetta, näyttää uskonto — sellaisena, jollaiseksi he sen käsittävät — tarjoavan lähimmän turvapaikan ja parhaan pakotien. Uskonnon tehtävä on kuitenkin valmistaa ihmistä kohtaamaan urbeasti, jopa sankarillisesti, elämän bankaluudet... Mystiikka sen sijaan on usein jonkinlaista elämästä syrjäänvetäytymistä. Siihen turvautuvat ne ihmiset, joille uskonnollisen elämäntavan noudattamisen edellyttämät, enemmän voimia kysyvät toiminnot ihmisyh-*

teiskunnan ja kanssakäymisen avoimilla areenoilla eivät maistu. Oikean uskonnon pitää toimia... Uskonto ei tule koskaan tyytymään pelkkään ajatteluun eikä toimitettomaan tunnelmointiin [1121:1].

Aktiivit: Aito uskonto on kuitenkin elävää... Jotta ... elämän kokemuksessaan pysyisi kasvavan uskonnollisen kokemuksen asettamien kannustavien vaatimusten ja pakottavien yllykkeiden tasalla, merkitsee se lakkaamatonta aktiivisuutta hengellisen kasvamisen, älyllisen avartumisen, uusiin tosiasioihin yltämisen ja sosiaalisen palvelun alueilla [1120:4].

Tuskin yhdenkään edellä mainitun ryhmän kohdalla tilanne on täysin toivoton ilmoituksen pohjalta heitä lähestyvälle sanoman levittäjälle. Kolme ensimmäistä ryhmää ovat tietenkin kohteina vaikeimpia, mutta ilmoitus sisältää sellaisia potentiaaleja, jotka taitavasti sovellettuina murtavat kivettyneimmänkin sydämen. Tilanne on tietenkin täysin toivoton hengellisesti kuolleiden kohdalla. Heistä viides käänteentekevä ilmoitus sanoo seuraavasti: *Uskonnollisten käsitysten älyllinen jäbmettäminen on samaa kuin hengellinen kuolema* [1120:4].

Seikat, jotka mahdollistavat sanoman levittämisen

Edellä mainittujen yli-inhimillisten voimien vaikutuksen lisäksi on koko joukko ihmisessä itsessään olevia kykyjä ja ominaisuuksia, jotka mahdollistavat totuuden tunnistamisen ja sanoman vastaanottamisen.

Todellisuuden tunnistamisen kyky. Ilmoitus opettaa, että ihmisessä on kyky tunnistaa todellisuus eli totuudellinen käsitys olevaisuudesta:

Kaikki inhimillisen ajattelun osa-alueet perustuvat tiettyihin olettamuksiin, jotka ihmisen mielivarustuksen rakennusosana oleva todellisuuden tunnistamisen kyky hyväksyy, vaikka ne ovatkin todistamattomia [1139:3].

Tiedonhalu. Ilmoitus opettaa, että ihmisen uteliaisuus on tarkoituksellista:

Tiedonhalu — selvilleottamisen henki, keksimisen tarve, tietämisen pakko — kuuluu avaruuden kehittyvien luotujen syntymässään saamiin ja jumalallisiin avuihin. Ei näitä luonnollisia yllykkeitä annettu teille, jotta te ne tukahduttaisitte tai torjuisitte [160:1].

Täydellisyiden kaippuu. Ihmisissä on kaippuu täydellisyteen, joka sekin myötävaikuttaa sanoman levittämiseen:

Ihmisen sydämessä täytyy olla täydellisyiden kaippuuta, joka varmistaa, että hänellä on kyky käsittää korkeimpaan tavoitteeseen johtavat uskon polut [1118:4].

Eloonjäämisen kaippuu. Ihmisessä on luonnostaan eloonjäämisen kaippuu, joka puolestaan on uskonnon perusta:

Arvokkaimpana todisteena uskonnon todellisuudesta ja

tebokkaudesta on inhimillisen kokemuksen tosiasia; nimittäin se, että ihminen, joka luonnostaan on pelokas ja epäluuloinen, ihminen, joka syntymälahjanaan on saanut vahvan itesällytysvaiston ja kaipauksen kuolemanjälkeiseen eloonjäämiseen, on halukas uskomaan nykyisyyttään ja tulevaisuuttaan koskevat syvimät intressinsä kokonaan sen voiman ja persoonan huomaan ja ohjaukseen, jota hänen uskonsa nimittää Jumalaksi. Tämä on koko uskonnon keskeisin totuus [1127:5].

Uskonnollisten taipumusten synnynäisyys. Uskonnollista taipumusta ei tarvitse luoda yhteenkään ihmiseen, sillä se on synnynnäinen ominaisuus:

Ihmisrotujen uskonnolliset taipumukset ovat synnynnäisiä. Ne ilmenevät yleismaailmallisesti, ja näyttää siltä kuin niillä olisi luonnollinen alkulähde [1129:2].

Koska uskonnossa on kysymys hengellisyydestä, omakohtaisesta jumalasuhteesta, ei ole kieltä, jolla tätä arvoa voitaisiin käsitellä mielen tasolla. Tämäkin on seikka, joka on hyvä ottaa huomioon sanomaa levitettäessä. Viides käänteentekevä ilmoitus selvittää tätä paradoksia näin:

Uskonnollinen spekulointi on väistämätöntä, mutta aina vahingollista, sillä tällainen spekulointi poikkeuksesta vääristää pohdittavan asian. Spekulointi muuntaa uskonnon helposti joksikin aineelliseksi tai humanistiseksi, ja samalla kun se siis on suoranaisena esteenä loogisen ajattelun selkeydelle, samalla se epäsuorasti saa uskonnon näyttämään ajallisen maailman funktiolta, sen samaisen maailman, jonka vastakohtana sen tulisi ikuisesti olla. Paradoksit tulevat sen vuoksi aina olemaan uskonnolle tunnusomaisia, paradoksit, jotka johtuvat kokemuksellisen yhteyden puuttumisesta universumin aineellisen ja hengellisen tason väliltä — sellaisen yhdistävän tekijän puuttumisesta kuin morontiamota, joka on filosofian tuolle puolen menevää berkkyyttä totuuden erottamista ja ykseyden tajuamista kohtaan [1121:4].

Levitettävä sanoma on ilmoitus!

Levitettävä sanoma on ilmoitus, *Urantia*-kirjaan sisältyvä viides aikakausikohtainen ilmoitus ja neljännen aikakausikohtaisen ilmoituksen uudelleenesitys. On sen vuoksi paikallaan tutkia, miten ilmoitus itse luonnehtii itseään.

Ilmoitus, revelaatio, (morontiamotan korvike) johtaa tietoisuuteen todellysesta reaalisuudesta... [1122:1].

Ilmoitus vapauttaa ihmiset ja johtaa heidät ikuisen tutkimusmatkan alkuun [1122:2].

... ilmoitus nostaa ihmisen korkeuksiin ja paljastaa, että hän kykenee kumppanuuteen Jumalan kanssa [1122:3].

... ilmoitus tuo näkyville ikuisen veljeyden: Paratiisin Lopullisuuden Saavuttajakunnan [1122:4].

... ilmoitus on yhtä kuin vakuutus persoonallisuuden eloon-

jäämisestä [1122:5].

Tiede vihjaa Jumaluuteen tosiasiassa, filosofia esittää idean Absoluutista, uskonto luo kuvan Jumalasta rakastavana bengellisenä persoonallisuutena. Ilmoitus vahvistaa Jumaluuden tosiasian, Absoluutin idean ja Jumalan bengellisen persoonallisuuden ykseyden ja esittää lisäksi tämän käsitteen meidän Isänämme — olemassaolon universaalisenä tosiasiana, mielen ikuisena ideana ja elämän infiniittisenä henkenä [1122:7].

... ilmoitus ... pyrkii tekemään ihmisestä Jumalan kaltaisen [1122:10].

Ilmoitus yhdentää historian, koordinoi geologian, astronomian, fysiikan, kemian, biologian, sosiologian ja psykologian [1123:6].

Miten sitä levitetään?

Jeesus antoi apostoleilleen monia ohjeita. Hän sanoi sanoman levittämisestä muun muassa näin:

"Astuessanne valtakuntaan te synnytte uudesti. Ette voi opettaa syvällisiä bengen asioita niille, jotka ovat syntyneet vain libasta. Huolehtikaa ensin siitä, että ihmiset syntyvät bengestä, ennen kuin koettatte opettaa heille korkeampia bengen teitä. Älkää ryhtykö näyttämään ihmisille temppelin ihanuuksia ennen kuin olette ensin vieneet heidät temppeliin. Esitelkää ihmiset Jumalalle ja Jumalan poikina ennen kuin käsittelette opinkappaleita Jumalan isyydestä ja ihmisten poikaudesta." [1592:6]

"Älkää kiistekö ihmisten kanssa — olkaa aina kärsivällisiä. Tämä ei ole teidän valtakuntanne; olette vain läbetteliläitä." [1593:0]

"... sinun tulisi luopua kaikista pyrkimyksistä ottaa pelastusta etsivien sydäimestä pois jotakin? Kuinka usein olenkaan käskenyt sinua ponnistelemaan vain sen puolesta, että tuot jotakin näiden isoavien sielujen sisälle? Jobdata ihmiset valtakuntaan, eikä aikaakaan, kun valtakunnan suuret ja elävät totuudet karkottavat kaiken, mikä on vakavaa erhettä. Kun olet esittänyt kuolevaiselle sen hyvän uutisen, että Jumala on hänen isänsä, sitä helpompi sinun on saada hänet vakuuttumaan siitä, että hän on todellisuudessa Jumalan poika. Ja sen tehtyäsi olet tuonut pelastuksen valon hänelle, joka kyyhötti pimeässä. Simon, kun Ihmisen Poika ensimmäisen kerran tuli luoksesi, tuliko hän kieltäen Mooseksen ja profeetat ja julistaen uutta ja parempaa elämän tietä? Ei. En tullut ottamaan pois, mitä olette esi-isiltänne saaneet, vaan tulin esittämään teille täydellistetyt näkemyksen siitä, minkä isänne näkivät vain osittain." [1592:4]

Jeesuksen opetusmenetelmistä paljastetaan muun muassa seuraavat seikat:

Ja hänen opetusmenetelmänsä oli seuraavanlainen: Hän ei kertaakaan takertunut heidän erehdyksiinsä eikä sanallakaan puuttunut heidän opetuksissaan esiintyviin puutteelluuksiin.

Kussakin tapauksessa hän tapasi ottaa erikseen esille heidän opetuksiinsa sisältyvän totuuden ja jatkaa sitten keskustelua siten, että tämä totuus kävi heidän mielellään entistäkin houkuttelevammaksi ja valaistummaksi niin, että tämä totuuden painottuminen varsin lyhyessä ajassa työnsi tehokkaasti tieltään siihen liittyneen erheen [1456:0].

Mitä tabansa Jeesus opetti, hän ei kertaakaan eksynyt käyttämään sekoittavia yksityiskohtia. Hän karttoi kukkai-kieltä ja kaihtoi pelkkää runollisen maalailun sanabelinää. Hän piti tapanaan pukea suuret merkitykset koruttomiin ilmaisuihin. Asioita havainnollistaakseen Jeesus käänsi monien käytössä olevien sanojen merkityksen aivan toiseksi. Tällaisia sanoja olivat muiden muassa suola, hapate, kalastus ja pikkulapset. Hän käytti erittäin tehokkaasti antiteesiä ja vertasi yhtä betkeä loputtomuuteen, ja niin edelleen. Hänen kielikuvansa olivat osuvia, kuten esimerkiksi "sokea, joka taluttaa sokeaa". Mutta hänen kuvailevan opetuksensa suurin väkevyys piili sen luonnollisuudessa. Jeesus toi uskonnon filosofian taivaasta alamaan päälle. Hän toi julki sielun perustarpeet tavalla, jossa kuvastui uusi ymmärrys ja uusi rakkauden lahjaksi antaminen [1771:1].

Nykypäivien sanomanlevittäjä toimii varmasti viisaalla tavalla, jos hän pyrkii noudattamaan Jeesuksen opetusmenetelmää, menetelmää, joka on monessa mielessä vaikea ja poikkeaa suuresti siitä, millä tavoin ihmiset opettavat.

Nykyinen tilanne ja tulevaisuuden näkymät

Ihmisen on mahdotonta tietää, missä laajuudessa sanoma on levinnyt. Aivan varmaa on, että tilanne on oleellisesti parempi kuin *Urantia-kirjan* ilmestymisen aikoihin. *Urantia-kirjaa* on eri kieli- ym. versioina painettu noin 400.000 kappaletta, joista suurin osa on myyty ja lahjoitettu. Ilmoitus leviää nykyään erikieliset painokset mukaan lukien noin 20.000 kappaleen vuosivauhtia. Espanjankielisen käännöksen jakelumäärä hätyytellee uhkaavasti englanninkielisen kirjan leviämismääriä.

Täysin mahdotonta on sanoa, moniko kirjan ostaja sitä koskaan lukee edes yhtä kertaa kokonaan, monenko elämä muuttuu ilmoituksen ansiosta, monenko ilmoitus tekee vaikutuksen, monenko kohdalla se osoittautuu liian vaikeaksi ja jopa käsittämättömäksi. Joka tapauksessa ilmoituksen pääasiallinen leviämistapa on edelleenkin massamainontaa kaihtava henkilöltä henkilölle tapahtuva leviäminen ja Ajatuksensuuntaajien toimintaan perustuva kirjan löytäminen kirjakaupasta tai kirjastosta.

Ilmoitus on nyt luettavissa englannin kielen lisäksi ranskaksi, suomeksi, espanjaksi, venäjäksi, hollanniksi ja koreaksi. Työt kirjan kääntämiseksi ruotsin, norjan, viron, liettuan, puolan, saksan, serbo-kroatian, portugalilain, italian, romanian, arabian, farsin ja indonesian kielelle ovat joko menossa tai alkamaisillaan.

Tulevaisuuden näkymät ovat evoluution mukaisia: käännöksiä valmistuu vähitellen, uusia käännöshankkeita syntyy lukijoiden toimesta, yhä useampi ymmärtää lukemansa ja yhä useamman elämä muuttuu ilmoi-

tuksen johdosta perin pohjin. Yksilöiden elämän muuttuessa perin pohjin myös heidän toimintansa muuttuu. *Urantia-kirjan* opetuksiin pohjautuvaa tietois- ta maailman muuttamista ja muuttumista on tällä het- kellä vaikea nähdä, mutta siitä ei tarvitse kantaa huolta

eikä missään nimessä syyllisyyttä, sillä ilmoituksenanta- jat itse sanoivat, että ilmoitus annettiin meille paljon ennen kuin sen maailmanlaajuinen vaikutus alkaa tun- tua. Kaikki on siis evoluution varassa. Ja evoluutio on hidasta, mutta tavattoman tehokasta.

New Delhin kirjamesut

© BHAGAVAN S. BURITZ
Kalifornia, Yhdysvallat

Täyttäessäni muutama vuosi sitten 50 kysyin itsel- täni: ”Millä tavoin vietän elämäni seuraavan puoliskon? Mikä on minulle tärkeää? Mitä olen oppinut? Kuka tai mikä minua opettaa?” *Urantia-kirja* on portaikon ylimpänä. Päätin mennä mukaan ”Urantia-liikkeeseen”, olla kaikille ystävä ja olla hyö- dyksi. Kuullessani Delhin kirjamesuista tapahtuma veti minua intuitiivisesti puoleensa. Olen käynyt Intias- sa monet kerrat. Intia on minulle hengellinen koti, jos- sa on helppo muistaa ja taukoamatta palvoa Rakastet- tua.

Lensin Moskovan kautta Intiaan edustaakseni *Urantia*-säätiotä Delhin kirjamesuilla, jotka pidettiin elokuun 12.—24. päivänä 1999. Astuessani koneesta New Delhin lentokentällä tropiikin kuuma kosteus otti minut syleilyynsä. Olen taas Intiassa. Olen Äiti-Intias- sa, joka avaa sydämeni jatkuvasti Ystävälle. Kävin läpi tullimuodollisuudet, vaihdoin rahaa — 43 rupiaa dolla- rista. Kurssi on hyvä viennille ja turisteille. Entä taval- liselle kansalle? Vieläkö he pystyvät ostamaan daalinsa ja chaapatinsa?

Kävelen lentoaseman ulkopuolelle. Kaikki haluavat auttaa minua. ”Taksi, sir? Hotelli Sahib?” Paljon väkeä, vähän työpaikkoja. Päätän mennä lentokenttäbussilla kaupunkiin. Kannan sisään laukkuni ja kasaan sen mui- den laukkujen, juuttisäkkien, pahvilaatikoiden ja kan- gasnyyttien päälle. Istuudun, avaan ikkunan ja odotte- len. Kaksikymmentä minuuttia myöhemmin bussi on valmis lähtemään. Ikkunat suljetaan, 30 rupian maksut kerätään ja ilmastointi käännetään päälle. Tämä on In- tiaa. Ilmastointi ei koskaan toimi erityisen hyvin. Infra- struktuurin rasitteena on miljardi sielua.

Matkaamme puolisen tuntia ja saavumme Con- naught Placelle, suurimmalle turistialueelle. Kaikki ha- luavat auttaa minut pois bussista. Olen ulkomaalainen. He tietenkin uskovat minun haluavat jäädä bussista turistialueella. Onnistun pysyttelemään bussissa pääs- täkseni New Delhin rautatieaseman seutuville, jossa minua odottaa Mark Bloomfield. Mark on ollut Intias- sa jo viikon lahjoittamassa *Urantia-kirjoja* Delhin alueen kirjastoille. Olen keskustellut hänen kanssaan vain pu- helimitse.

Saavumme vihdoon rautatieasemalle. Laskeudun bussista. Aistieni kimppuun hyökätään joka suunnalta. Tummansinisiä turbaaneja, kirjavia sareja, värit ovat kirkuvia, runsaita. Tipauttiko joku teheni jotakin psy-

kedeelistä? Soiko korvissani sitarmusiikki? Suitsutuk- sen, keittoöljyn, virtsan, jauhetun curryn, dieselpako- kaasun ja ???:n lemu. Ympärilläni velloo inhimillinen energia — valtava ihmisparvi, jättiläismäisen ampias- pesän kaltainen hyörinä. Kuormurit, bussit, kolmi- pyöräiset, rikshat, autot, työntökärret ja ihmiset liikku- vat kaikki puolittain järjestyneessä kaaoksessa. Kantajat käyvät käsiksi laukkuuni. Kaikkialla äänimerkkejä, ih- misten pärpätystä, tavaroitaa kehuvia kaupustelijoita. ”Tshaii, tshaiii, tshaiiii.” ”Taksi, sir?” ”Riksha, sahib?” ”Paras hotelli: Swami.”

Päätän heittäytyä täysin rinnoin mukaan. Otan pol- kupyörärikshan. Se on kolmipyöräinen, yhden miehen polkema, takana istuinpenkki. Pujotan laukkuni ta- kanani olevaan koukkuun, kierrän hihnan käsivarteni ympärille. Tulin samalla tehneeksi ensimmäisen virhee- ni. En sopinut hinnasta. En halua tehdä toista virhettä eli menettää laukkuani. Hän polkee kulkuneuvoamme ylikulkusiltaa pitkin. Polkemista näyttää riittävän. Mikä paikka tämä oikein on? Minä istun takana ja pillikint- tuinen mies, jonka paino on vähän yli puolet omastani, hikoilee ja polkee kohti määränpäättäni. Olen häntä kookkaampi ja vahvempi. Velvollisuus, niin kuin Her- ra Krishna Bhagavad Gitassa opetti Arjunalle: minun velvollisuuteni on olla kyydissä, hänen velvollisuutensa on polkea. Matkaa on taittunut pitkästi. Luulin Kilash- vieraskodin, jossa Mark oleskelee, olevan aivan aseman vieressä. Ahaa, nyt ymmärrän. Olemme menossa ase- man toiselle puolelle, basaarialueen pääkadulle Pahar Gangille.

Seisahdumme homeisen ja likaisen rakennuksen eteen. Kysyn hintaa. ”60 rupiaa”. Tarjoan 40, ja olem- me sujut maksettuaani 50. Minun velvollisuuteni on maksaa, mitä pyydetään. Enhän sopinut maksusta etu- käteen. Maksan liikaa, mutta kysymyksessä onkin initi- aationi: Olen tullut perille. Ei se paljon dollaria enem- pään ole, mutta ylittää selvästi työmiehen päivänsiot.

Nousen kapeat ja jyrkät portaat. Edessäni on tiski ja sen ympärillä useita intialaismiehiä. Olen avoimessa keskushuoneessa, josta noustaankerroksiin ja jonka reunoilla ovat huoneiden ovet. Pyydän saada nähdä huoneen. Onko tämä huone vai vankilan selli?

Oven yläpuolella on ristikko, ja se on huoneen ai- noa ilma-aukko, ei ikkunoita, mutta vuode sentään. Huoneessa mahtuu hädin tuskin seisomaan. En usko voivani jäädä tänne, mutta 150 rupialla saan jättää sin- ne laukkuni, vaihtaa vaatteeni ja lähteä etsimään toista

hotellia. Sain myöhemmin tietää, että Mark maksoi vain 110 rupiaa samanlaisesta huoneesta. Ymmärrän nyt, miten Mark kykenee jakelemaan kirjoja kirjastoihin ympäri Intiaa muutamalla dollarilla päivää kohti: toisen luokan junat ja kolmannen luokan hotellit.

Annan heille passini ja he täyttävät pinotolkulla lomakkeita. Tämä on Intiaa; he oppivat byrokratian briteiltä. Etsin hotellin vieraskirjasta Markin huoneen numeron ja katsahdan sitten hänen ovensa yläpuolella olevaa ristikköä. Valoa ei näy, joten päätän palata myöhemmin. Astelen kapeat portaat takaisin kadulle. Kohdalleni sattuu kolmipyöräinen moottoririksha. Se on kolmipyöräinen katettu moottoripyörä. Sanon rikshawallalle, että tarvitsen hotellin. Rikshaan hypähtää toinenkin mies; hän on ”matkaopas”. Hotelli, ”ei ongelmia.” Etsintä alkaa.

Tarkistamme kaksi, kolme, neljä, viisi, kuusi hotellia, mutta mikään niistä ei ole oikein hyvä. Menemme lopulta sivukadun hotelliin. Omistaja on juuri puja-puuhissaan eli suorittamassa palvontarituaalia. Hän istuu hotellinsa aulatiskin takana. Hän veisaa, heiluttelee suitsutusastiaa. Olemme hetken temppelissä, Jumalan huoneessa. Hän palvoo edessään olevaa Ishwara Devataa, Jumalan yksilökohtaista ilmentymää, sitä yksilökohtaista Jumaluutta, joka on hänen henkilökohtainen Jumalansa. Hänelle se ei ole kuva. Se on läsnä oleva Jumala.

Tässä tapauksessa kysymyksessä on Lakshmi, vaurauden ja menestyksen jumalatar, Vishnu-Herran puoliso, joka ilmestyi maitomerestä Jumalten ja demonien sitä kirnutessa. Hän edustaa jumalallista vaurautta ja Aatma-Vidjaa (Aatma: Ajatuksensuuntaaja; Vidja: Tieto) sekä kaikkea Kauneutta, Valoa ja Loistoa. Odotamme kunnes hän lopettaa. Se tuntuu oikealta. Yksi hänen pojistaan johdattaa minut yläkertaan ja näyttää minulle useammankin huoneen. Aah, tämä on vallan hyvä: marmorilattiat, puhdas, ikkunat avautuvat hiljaiselle kadulle, ilmastointi ja oma vedenlämmitin kylpyä varten. Se on kotini kahdentoista päivän ajan. Jumalan koti. Jumalan teos.

Menen alas ja ryhdymme tinkimään hinnasta. Niin monta hotellia tutkittuani tiedän käypäisen hintatason. Sovimme 425 rupiasta päivässä, verot mukaan luettuina. Se on alle 10 dollaria.

Hotellipojat tuovat laukkuni. Käyn suihkussa ja pukeudun valkoisiin kultriini. Amerikassa niitä sanottaisiin ehkä pyjamaksi. Hindinkielinen sana ”pyjama” saapui länteen brittihallinnon kautta.

Pyydän moottoririkshan kuljettajaa viemään minut Pragati Nagariin. Hän vastaa: ”Mikäs siinä — 60 rupiaa.” Mittari ei ole koskaan päällä. Joko tiedät hinnan tai maksat liikaa! En ole varma oikeasta maksusta, joten pudistan päätäni ja kävelen pois. Hän sanoo välittömästi ”50”. Vastaan ”30”. Mutta ei; hän haluaa 50. Kävelen taas pois. ”40, 40, sir.” Okei, sekun on luultavasti liikaa, mutta minun on pakko saada kyyti.

Koska teen saman matkan joka päivä, tulen viikon mittaan tietämään hinnan olevan 30 rupiaa. Rikshawallat tietävät, että minä tiedän. Meillä synkkaa, tun-

nemme toisemme. Minusta tulee paikallinen — ”intialaistunut” — ja tinkiminen jää lyhyeksi. Yhtämittäinen tinkiminen voi Intiassa käydä voimille. Miten Mestari Jeesus hoitaisi asian? Miten olla armollinen ja antelias ja maksaa oikeudenmukaisen hinnan? Kun on ollut Intiassa jonkin aikaa, rupia alkaa tuntua dollarilta, vaikka onkin vain viisi senttiä. ”Armollinen ja antelias” on hyvä mantra.

Pragati Nagar on Intian hallituksen suuri kehitysprojekti. Se on teemapuisto, osaksi se on Intian osavaltioiden kauppakeskus, osaksi sen täyttävät kirjamessuihin ja muihin samanlaisiin tapahtumiin tarkoitettut näyttelyhallit. Astun kirjanäyttelyhalliin ja kiitän Jumalaa siitä, että se on ilmastoitu ja että ilmastointi myös toimii. Huomaan lähes välittömästi kolme ympyränkehää ja kyltin, jossa lukee ”Urantia- säätio, Chicago, Yhdysvallat”. Sen alla on toinen kyltti jossa sanotaan englanniksi ja sanskritiksi: ”Jumalan Isyys ja ihmisten veljeys”. Sanskrit on oppineiden ja tutkijoiden, mantrojen ja slokien kieli. Sanskrit ei todellisuudessa ole elävä kieli, mutta monet hindin sanat ovat sanskritia. Julisteemme on useimpien New Delhin alueella asuvien intialaisten luettavissa.

Tapaan maanmieheni, joiden kanssa tulen seuraavien kahdentoista päivän ajan toimimaan tässä kolme metriä kertaa kolme metrisessä näyttelyosastossa. Mark Bloomfield on englantilainen — pitkä, hoikka, energinen, noin 35-vuotias. Hän on äärimmäisen innostunut, intohimoinen, puheessaan nopea ja omistautunut *Urantia-kirjan* levittämiseen. Mark tuli Intiaan etuajassa ja selvitti kirjojen ja muun aineiston maahantuonnin edellyttämät tulliasiat. Se ei ollut mikään vähäinen juttu, kun ottaa huomioon Intian byrokratian. Mark myös pystytti näyttelyosaston, vuokrasi tuolit ja pöydät ja maksoi omasta taskustaan osan kuluista. Mark teki kaiken työn osastomme valmistamiseksi näyttelykuuntoon. Mark asuu Englannissa puoli vuotta ja ansaitsee elantonsa opettamalla liito- ja purjelentämistä. Hänellä on muitakin kutkuttavia töitä, kuten työskentely avoimessa kultakaivoksessa Australiassa, jossa hän käsitteli nestemäisiä räjähdysaineita sementtivahvisteisella trukilla.

Paul Premsagariin olen tutustunut Urantia-konferensseissa. Hän on eläköitynyt lääkäri ja syntyperäinen intialainen, joka on asunut Yhdysvalloissa viimeiset 35 vuotta. Paulin lämmin hymy valaisee hänen kasvonsa korvasta korvaan. Hänen lähellään on rauhallisuuden tuntu. Paul on tervetullut tyynnyttävä vastavoima Markin ja minun innostuneelle ulospäinsuuntautumisellemme.

Olen itse puolittain eläköitynyt liikemies Havaijilta ja San Franciscosta. Olen viisissäkymmenissä ja olen monet vuodet opiskellut joogaa ja intialaista filosofiaa, sufilaisuutta ja buddhalaisuutta. Tämä oli neljäs Intianmatkani. Olen viettänyt paljon aikaa etelässä. Vieraillessani etelän tempeleissä olen tullut tietämään, että sinne mennään paljasjaloin ja paljain rinnoin, muutoin pääsy evätään. Toisin sanoen: ”paita ja kengät, ei palvelua”. Siellä elämä on perinteellisempää, ja valkoiset kutrani, malani ja sandaalini ovat asianmukaisia. Mutta tämäkertainen tapahtuma houkutteli puoleensa Intian

yläluokkaa ja nousevaa keskiluokkaa. Useimmat miehet pukeutuivat länsimaalaisittain housuihin, pukupaitaan ja kenkiin. Naisten päällä oli kaikkea mahdollista: farkuista ja läntisistä koltuista sareihin ja punjabilaisiin housupukuihin. Oma asuni oli ironinen kontrasti: länsimaalainen perinteisissä intialaisissa vaatteissa ympärillään läntiseen pukuun sonnustautuneita intialaismiehiä.

Kirjamessut oli tyypillinen myyntinäyttely. Se olisi voinut olla missä hyvänsä muualla maailmassa. Näyttelyosastot olivat riveissä, käytävien varsilla ja erillisissä huoneissa. Pienin osastokoko oli noin kolme metriä kertaa kolme metriä. Näytteillepanijoina oli yli sata kirjantoimittajaa, julkaisijaa, valtion organisaatiota ja vastaavanlaisia yhtiöitä sekä kaksi ulkomaalaista julkaisijaa. Joidenkin suurimpien organisaatioitten osastot olivat kaksi, kolme ja jopa kahdeksan kertaa vakiokokoa suurempia.

Useimmat kirjat olivat englanninkielisiä (englanti on Intian lingua franca), mutta mukana oli myös kaksi osastoa, jotka möivät hindin, bengalin, punjabin ja Intian muilla kielillä julkaistuja teoksia. Aihepiiri käsitti vedoja ja muinaisfilosofioita, tietojenkäsittelytiedettä, nykyaikaisia romaaneja ja lastenkirjoja.

Urantia-kirjaa esitelleen osaston sijainti oli erinomainen. Kolme ulkomaalaista organisaatiota tietenkin maksoivat kaikesta kaksi kertaa niin paljon kuin paikalliset intialaisyhtiöt. Kaikenlaiset ihmiset pistäytyivät osastollemme, ja monet osoittivat selvää kiinnostusta ja aktiivista uteliaisuutta osastoamme ja *Urantia-kirjaa* kohtaan. Enimmäkseen keskustelimme miesten kanssa (mikä kuvastaa Intian sosiaalisia tapoja), ja useimmat heistä olivat hinduja ja sikhejä (heijastaen Delhin uskonnollista väestöjakautumaa). Jotkut jäivät selailemaan kirjaa, ja useimmat kyselivät kirjasta ja sitä julkaisevasta organisaatiosta. Koska olimme ulkomaalaisia ja edustimme ulkomaalaista järjestöä, meihin kiinnitettiin runsaasti huomiota. Mitä erilaisimmat ihmiset esittivät kysymyksen tai pari; jotkut tulivat paikalle useaan kertaan ja ryhtyivät keskustelemaan, seurustelemaan ja vaihtamaan näkemyksiä, missä saattoi vierähtää montakin tuntia.

Ihmisiä hämmästytti se, että meillä oli vain yksi nimike. Sen hinta oli myös järkytys, sillä kirja on intialaisstandardien mukaan valtavan kallis. Kovakantinen kirja oli kenties koko kirjamessujen kallein teos. Selitimme, että olemme voittoa tavoittelematon organisaatio, jonka ainoana tarkoituksena on pitää kirja saatavilla. Teimme selväksi, että emme aja mitään poliittisia tai uskonnollisia tavoitteita. Antaessamme heille säätiön verkko-osoitteen ja kertoessamme, että koko kirja oli saatavilla internetissä, lamppu syttyi ja he oivalsivat, että me todellakin olemme palveluorganisaatio.

Meillä oli muutamia kuljetuksen aikana vesivahingosta kärsineitä kirjoja, jotka möimme huomattavasti alennettuun hintaan. Vahingoittumattomiakin kirjoja möimme kiinnostuneille henkilöille alennuksin. Monta kirjaa lahjoitimme äärimmäisen kiinnostuneille ja tiedonhaluisille yksilöille, joilla ei ollut varaa kirjan ostamiseen. Seurasimme sydämemme ja intuitiomme ääntä. Kaiken kertyneen rahan *Urantia*-säätiö lahjoitti

Markin organisoimalle ”silmäleirille”. ”Silmäleiri” toimii tilapäisissä tiloissa ja käyttää vapaaehtoisia asiantuntijoita sarveiskalvovaurioiden korjaamisessa. Ainoa kustannus on linssi ja lääkkeet, joiden arvo on noin 300 rupiaa (n. 40 mk) silmää kohti, mikä ei ole paljon sokeuden korjaamisesta. Julisteessammehan luki: ”Jumalan Isyys ja ihmisten veljeys”. Julisteessa ei mainita mitään organisaatiota. Ansio kuuluu Jumalalliselle Parantajalle.

Me työskentelimme kolmen hengen tiiminä niin, että voimme pitää taukoja, käydä syömässä, levätä, tutustua muihin osastoihin ja käydä ostoksilla tai kierrellä Pragati Nagarin eri puolilla. Itse kukin omaksui tietyn roolin. Ryhmän vanhin, Paul, oli maltillistava ja hillitsevä voima. Koska hän on alunperin Intiasta, jotkut hänen maanmiehistään tunsivat olonsa mukavammaksi saadessaan keskustella hänen kansaan. Mark, joukon nuorin, oli työhevosemme. Hän tuli paikalle ensimmäisenä ja lähti viimeisenä ja huolehti kaikista hallinnollisista yksityiskohdista. Mark oli innostunut tervehdijä ja kiihkeä *Urantia*-sanoman puolestapuhuja. Minä puolestani pidin seuraa vierailijoille, jotka halusivat keskustella pidemmänkin aikaa. Siirryimme osaston taka-alalle käymään näitä pitkiä filosofisia keskusteluja ja kertomaan toisillemme elämästämme ja hengellisistä kokemuksistamme. Joistakin tilanteista kehittyi minikeskusteluryhmiä, joissa oli mukana useita henkilöitä.

Useimmiten annoin kirjan puhua puolestaan. Pyydin vieraita lukemaan itse suoraan kirjasta ja sen jälkeen pidimme pienimuotoisen opintoryhmän.

Muuan tällainen pitkään jatkunut keskustelu käytiin kahden vähän yli 20-vuotiaan miehen kanssa. He olivat lainopiskelijoita ja vähän ”olevinaan”. He halusivat väitellä ja kiistellä; sanoivat olevansa ateisteja. Sanoin: ”Kaikesta näkee, että olette hyvin älykkäitä nuoria miehiä ja lainopiskelijoina teillä täytyy olla kehittynyt logiikantaju. Juristien on todisteisiin nojautuen osoitettava tietyt seikat oikeiksi. Miten todistatte, ettei jokin ole olemassa? Todistan Jumalan olemassaolon puolesta, mutta en voi osoittaa sitä todeksi, sillä Jumala on Henki.” Kymmenen minuuttia tätä rataa ja he päättelivät olevansa paremminkin agnostikkoja.

Sitten kova työ vasta alkoi. Keskustelimme lähes kolme tuntia. Keskustelussa sivuttiin pahuuden olemusta ja sen syytä, todellisuuden kokemista ihmisen mielessä. *Urantia-kirja* tarjosi vastauksen moniin heidän kysymyksiinsä. Kerroin heille omista kokemuksistani Rakastetusta, Rakkauden ja Myötätunnon Luojasta, Rakkauden, Kauneuden ja Hyvyyden Absoluutista. Syvällä mielessäni tunsin, että kuta enemmän he väittelivät sitä enemmän he halusivat sanomaani uskoa. (*Minkä tabansa väittämän puolustamisen tarve on kääntäen verrannollinen sen sisältämään totuuden määrään* [557:14]). Väittelyn loppupuolella he sanoivat pitävänsä ihmisiä korppikotkina. Tunsin, että heitä ympäröivä köyhyys liukutti heitä suuresti.

Intiassa vallitsee darwinilainen olemassaolotaistelu. Sain niin ikään tietää, että koulussa heitä kiusattiin. Lopulta he kysyivät: ”Miten voimme puhua Jumalalle niin kuin sinä teet?” Vastasin: ”Etsikää rauhallinen paikka

luonnosta tai kylpyhuoneesta tai autosta tai mistä vain. Antakaa mielen rauhoittua.” Koputin sitten lujasti kolme kertaa pöydänkantta. Sanoin: ”Kuvitelkaa koputtavanne Jumalan Ovea. Ennen kuin kätenne koskettaa Hänen Oveaan, Hän vastaa teille. Tehkää tämä kolmeen eri kertaan viikon tai kahden aikana.” Mitä heille tapahtui? Heidän Ystävänsä on jo avannut Oven ja toivottanut heidät tervetulleiksi hääjuhille.

Monet kysyivät samanlaisia kysymyksiä: ”Mitä Urantia tarkoittaa?” Tyypillinen vastaus: ”Maa.”

”Kuka on kirjan kirjoittaja?” Tehokas keino oli avata itse kirja ja osoittaa lukujen kirjoittajat. Tämä johdatti toisinaan lisäkysymyksiin: ”No keitä nämä henkilöt ovat?” ”Se on selvitetty kirjassa.”

”Mistä kirja on peräisin?”

”Se julkaistiin vuonna 1955. Kirja itse selvittää alkuperänsä. Sisällys puhuu puolestaan. Maista ensin muutama makupala ennen kuin alat kantaa huolta sen alkuperästä.”

”Kirjoititko sinä tämän kirjan?” ”Ei, ei se ole minun kirjoittamani!”

”Mikä on kirjan perussanoma?” ”Jumalan Isyys ja ihmisten veljeys.”

Intialaisten vastaus oli usein: ”Tiedämme jo sen. Vedat sanovat samaa. Olemme yhtä mieltä tästä opetuksesta.” Me kaikki korostimme tätä keskeistä sanomaa.

Kysyttiin myös: ”Onko tämä kristinuskoa?” Sanoimme: ”Ei, se, mitä Jeesus alunperin opetti, oli Ainoan tuntemista uskon kautta, sen jälkeen itse kukin on Uskovien Perheen — satsangan, totuuden etsijöiden — jäsen. Jeesusta seuranneet olivat hänestä ja hänen elämästään innoissaan ja loivat kristinuskon — uskonnon Jeesuksesta.” Intialaiset näyttävät tietävän tämän. Heidän aidot uskontonsa käsittävät kaikki opettajat ja Jumaluudet. Heillä ei ole mitään ongelmaa liittämään uusi opettaja, profeetta, Jumala tai Jumaluus uskontoonsa. Juuri tämä hindulaisuuden ja myös sikhiläisyyden ainutlaatuinen, kaikkia syleilevä olemus tekee Intiasta hedelmällisen maaperän viidennelle käänteentekeväälle ilmoitukselle. Hämmästyttävänä monet intialaiset olivat tietoisia erosta, joka vallitsee Jeesuksen uskonnon ja Jeesuksesta kertovan uskonnon välillä. Olematta kristittyjä he tuntevat Hänet. Kun portugalilaiset tutkimusmatkailijat 1400-luvun lopulla tulivat Intiaan, heitä kismitti se, että he löysivät kristittyjä, jotka olivat tietämättömiä paavista.

Joidenkuiden yksilöiden avoin mieli ja hengellinen tietämys oli meille yllätys. Tuntui ikään kuin he olisivat jo lukeneet *Urantia-kirjan*. On kiintoisaa spekuloida sillä, paljonko Eedenistä tuli tietoa Intiaan.

Jaoin suuret määrät esitteitä, joissa oli otteita ja selostusta kirjasta. Ne otettiin innostuneesti vastaan. Jakelimme myös satamäärin lehtisiä, joissa esiintyy säätiön verkko-osoite, ja hämmästelimme niiden henkilöiden lukuisuutta, joilla on pääsy internetiin. He olivat mielissään päästessään tutkimaan kirjaa internetissä. Paul Premsagar kertoi erään nuoren naisen sanoneen ”Olen lueskellut tätä kirjaa internetissä ja olen aivan

sen lumoissa. En kuitenkaan voi imuroida koko kirjaa.” Hän osti painetun kappaleen. Intiassa verkon käytöstä maksetaan minuuttitaksalla, joka on sikäläinen tulotaso huomioon ottaen melko kallis. Monet pääsivät verkkoon työpaikallaan.

Kirjan hinta oli monelle ylittämätön este. Se oli useimmille äärettömän kallis, heillä ei yksinkertaisesti ole siihen varaa. He pyysivät, että kirja painettaisiin Intiassa, jossa se voisi tapahtua siedettävään hintaan. He pyysivät myös, että kirja painettaisiin osina, jolloin he voisivat ostaa sen vähä vähältä sen mukaan, miten rupiat riittäisivät.

Monet tulivat osastollemme useaan kertaan. Kävimme pitkiä ja filosofisia keskusteluja. Kun esitettiin kysymyksiä, rohkaisin kysyjää lukemaan ääneen soveltuvat kohdat kirjasta. Annoin toisin sanoen kirjan puhua puolestaan. Tällaisia epämuodollisia opintoryhmiä pidimme osaston taka-alalla useita.

Jotkut tarjoutuivat auttamaan meitä tulevaisuudessa. He halusivat tietää, missä toimistomme sijaitsee ja miten he saisivat meihin yhteyden. He täyttivät yhteydenottokortteja antaen nimensä ja osoitteensa Urantia-säätiölle. Toiset kysyivät, miten he pääsisivät muodostamaan ryhmiä kirjan opiskelun ja opetusten levittämiseksi. He vaikuttivat vilpittömän kiinnostuneilta ja valmiilta auttamaan meitä viidennen käänteentekevän ilmoituksen levittämisessä.

Viimeisenä messupäivänä Paulin piti poistua varhain päästäkseen käymään sukulaisissa Hyderabadissa, etelä-Intiassa. Mark ja minä jatkoimme loppuun asti. Jätin selkäreppuni osastolle, josta se varastettiin ollessani lounaalla. Muslimit opettavat: ”Luota Allahiin ja kytke kamelisi.” Sufit opettavat: ”Sydän taivaissa ja jalat maan päällä.” Sydämeni oli taivaissa puhuttuani kaksitoista päivää ihmisille Taivaallisesta Isästä. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun minulta varastettiin jotakin kolmella Intian-matkallani. Tiesin, että minun tuli antaa varkaalle välittömästi anteeksi, mutta en kyennyt siihen. Olin vihainen. Rukoilin, että oppisin antamaan anteeksi.

Menetin pienen kameran ja joitakin muita esineitä ja juuri ostamani matkamusta. Sydäntä särkevintä oli kuitenkin sen filmin menettäminen, jossa oli kuvia messuosastostamme ja joistakuista vieraistamme.

Oli muuan nuori sikhimies, jonka kanssa olin keskustellut useaan otteeseen kirjamessejen aikana ja jonka kanssa olin ystäväystynyt. Hän kertoi minulle, mitä hän oli menettänyt yhteisöriitojen vuoksi. (Intiassa yhteisö tarkoittaa kasteja ja uskonnollisia ryhmiä.) Seitsemisen vuotta sitten Indira Gandhin sikhienkivartijat murhasivat hänet. Kostoksi monet sikhimiehet, -naiset ja -lapset menettivät henkensä. Ystäväni vaatealan yritys poltettiin maan tasalle. Hän menetti henkeään lukuun ottamatta kaiken. Hän oli siitä lähtien ollut hie-man tuuliajolla, mutta oli nyt saamassa elämänsä taas raiteilleen. Oma pikku reppuni näytti tässä vertailussa naurettavalta. Hän auttoi minua saamaan asiat oikeaan perspektiiviinsä, niin kuin ystävät tekevät. Annoin varkaalle anteeksi, mutta toivon yhä, että voisin näyttää ottamani valokuvat teille.

Nuori sikhiystävänä sanoi, että hän oli lueskellut hänelle antamaamme kirjaa. Hän oli laskenut, että jos hän lukisi 15 sivua päivässä, hän pystyisi lukemaan koko kirjan vähemmässä kuin puolessa vuodessa.

Paul Preamsagar kirjoitti: ”Delhin kirjamessuilla on kylvetty siemen ja tuottaakseen hedelmiä sitä tulee kas-tella ja vaalia. On toivottavaa, että messuosallistuminen ei jää tähän ja että Urantia-kirja on saatavilla kautta Intian ja kaakkois-Aasian.” Kiitokset Paul Preamsagarille, jonka selvitys kirjamessuista toimi yhtenä tämän artikkelin lähteenä.

Toivon, että meidän on mahdollista osallistua useammille kirjamessuille Intiassa ja tuottaa lopulta korkealaatuinen, huokea *Urantia-kirjan* intialaispainos. Suunnitelmiin kuuluu osallistuminen Kalkutan kirjamessuille 26.1.–6.2.2000. Olemme kaikki kolme lupautuneet osallistumaan sanotuille messuille, mutta vapaaehtoinen apu olisi tervetullutta. Keskusteluja käydään osallistumisesta Maailman kirjanäyttelyyn Delhis-

sä helmikuussa 2000. Ota yhteyttä Urantia-säätiöön, jos haluaisit auttaa osastollamme jommallakummalla mainituista messuista. Jos haluat tukea Markin toimintaa kirjastolahjoitusten parissa Intiassa ja muualla Aasiassa tai tukea ”silmäleirejä”, ota yhteyttä säätiöön.

Minulta kysellään, miten kestäen Intian köyhyyttä. Vastaan, että minua hämmästyttää ihmisten usko ja samtosha (tyytyväisyys). Sen voi tuntea.

Joogan opettajani Swami Satchidananda sanoo, että Seva, karma-jooga, epäitsekäs palveleminen, on nopeinta joogaa — nopein tie Jumalan luo. Kuvittele tekeväsi parhaimpasi mukaan ilman epäonnistumisen mahdollisuutta — tulokset ovat Hänen vastuullaan. Se, että viettää päiväkaudet puhumassa ihmisille Jumalan Isyydestä ja ihmisten veljeydestä, on kokemus, joka saa aikaan muutoksia, heräämistä ja valaistumista. Suositte-len sitä mitä lämpimimmän.

Vertauksia

Tennesseen Nashvillessä Yhdysvalloissa touko-kuussa 1999 pidetyn opintosymposiumin osan-ottajia pyydettiin kirjoittamaan omaperäisiä ver-tauksia, jotka kuvastaisivat joitakin taivaan valtakunnan puolia. Seuraavassa muutama näyte lyhytsanaisimmista vertauksista.

Miten appelsiinin kaltainen onkaan taivaan valta-kunta:

sen mehun makeutta
sen kuoren alla ei voi nähdä,
mutta avattuna sitä ei pysty pidättelemään.

Taivaan valtakunta on viisaan äidin ja hänen juuri kävelemään oppivan lapsensa kaltainen. Toisinaan äiti ottaa kädestä. Toisinaan hän jättää lapsen omilleen, mutta seuraa tätä matkan päästä.

Taivaan valtakunta on kuin kukonpoika, joka kie-kuu keskijöllä.

Taivaan valtakunta on Urantia-konferenssin kaltai-

nen. Vaikka se on mitä kiintoisin ja todellisin menossa oleva ”juttu” — ja avoin kaikille — se ei nykyisenä aikana kuitenkaan näytä herättävän väestön valtaosassa juuri mitään huomiota.

Taivaan valtakunta on kuin televisioruudun yksit-täinen kuvapiste, jotka kaikki yhdessä muodostavat kokonaisuuden ja joista muodostuu koko kuva — alati kasvava ja muuttuva.

Katso autoa kiiltävine runkoineen ja väkevine moottoreineen. Ilman kipinää, joka käynnistää sen, auto on hyödytön.

Taivaan valtakunta on sen lääkärin kaltainen, joka määräsi hoidon potilaalleen. Yksi potilas noudatti hoito-ohjelmaa täysimääräisesti ja hän parani kokoa-nan. Toinen potilas noudatti ohjelmaa osittain ja hän parani osittain. Kolmas potilas ei osaksikaan noudatta-nut ohjelmaa eikä mitään tuloksia hänen kohdallaan ilmaantunut.

RAPORTTI

INTERNETIN URANTIA-KIRJA -KOULUSTA

IUKK:n ensimmäinen lukukausi päättyy 6.12.1999. Sen kuluessa on toteutettu kahdeksan englanninkielistä kurssia lukuisissa maissa asuville lukijoille. Yleisarvioni IUKK-projektista on, että se on ollut erittäin menestyksellinen. Kaikille kurs-seille ilmoitettiin niiden täyteen määrään. Huolellinen suunnittelu ja riittävä huomio teknisiin yksityis-kohtiin tuottivat hedelmään kurssien kitkattoman avaamisen ja mutkattomaan ilmoittautumisen. Onnis-tuttiin kehittälemään sellainen toteutustapa, joka toimii

äärimmäisen hyvin, ja se on hankkeen onnistumisen kulmakivi. Monet lukijat ovat koulun avaamisesta läh-tien olleet siitä suuresti kiinnostuneita. Saan kyselyjä lähes päivittäin. Kurssiellemme on ilmoittautunut opis-kelijoita Etelä-Amerikasta, Kanadasta, Uudesta-Seelan-nista, Isosta-Britanniasta, ja mikä merkittävää: nuori lukija Moskovasta Venäjältä.

Kahden opettajan kommentteja

Al Lockett kommentoi IUKK:n kurssia Ajatuksensuuntaajista:

”Internetin *Urantia-kirja* -koulu (IUKK) tarjoaa reaalisuuden asiassa pysyvään aiheenmukaiseen *Urantia-kirjan* opiskeluun, mikä ylittää totunnaisten opintoryhmätilanteen. Se on suurenmoinen väline uusille lukijoille, mutta myös kokeneemmille lukijoille, jotka pyrkivät pääsemään syvällisempään ymmärrykseen eri aiheista. Kokeneen opettaja-vetäjän antamine ohjauksineen, ajattelemaan pakottavine kysymyksineen ja yhteistyössä sujuvine luokkatyöskentelyineen IUKK toimii kaivattuna resurssina ja kaikkia lukijoita varten olevana ilmaisuvälineenä.

”Uudet lukijat hyötivät kirjan kanssa kauemmin eläneiden, kokeneempien lukijoiden ymmärryksestä ja tietämyksestä. Kokeneet lukijat saivat uusia näköaloja ja välineen tuoda esiin oma ymmärryksensä tekstistä sen lisäksi, että heille tarjoutui tausta, jota vasten mitata nykyisen tietämyksensä syvällisyyttä.

”Koetin opettaja-vetäjän osassani laatia kysymyksiä, jotka haastaisivat oppilaat ei vain kirjan sanojen esittelyihin vastauksiin, vaan vastauksiin, jotka edellyttävät syvällisempää ajatusprosessia ja kykyä ilmaista tuo ajatusprosessi analogeja, metaforia ja esimerkkejä esittämällä. Tämä tekniikka johti mielekkäisiin keskusteluihin ja toimi keinona oppimisen laajenemiseen, sillä opiskelijain vastaukset paljastivat selkeästi heidän tietojensa syvällisyyden ja erilaiset näkemykset käsitellystä aiheesta. Ajatuksena oli luoda mielekäs ja rikastuttava oppimiskokemus siitä, että elää tämän ihmeellisen ilmoituksen kanssa ja kertoo siitä muille. Olen ylen kiittollinen siitä, että sain olla mukana tällaisessa mainiossa ja tärkeässä hankkeessa. Itse olen oppinut todellakin paljon ja olen valmis tekemään parannuksia ajatuksensuuntaajakurssiin ja hahmottelemaan muita kursseja, joita pitää tulevaisuudessa.

Jerry Prentice kommentoi IUKK:n kurssia persoonallisuudesta:

”Opintoaiheena ”persoonallisuus” oli ehkä liiankin syvälinen toimiakseen Internet-koulun avauskurssina. Mitään epäilyksen sijaahan meille ei jätetä, kun kerrotaan persoonallisuuden olevan kuolevaisen käsityskyvyn tuolla puolen. Toisaalta kurssin oli määrä olla yliopistotasoa, ja kirja kirjoitettiin sentään 65 vuotta sitten. Olemmehan me niistä ajoista kehittyneet, kuolevaisen kyvyt ovat toki laajenneet. Oli miten oli, koulun avauskurssin aiheena oli persoonallisuus.

”Kurssille ilmoittautui moni-ilmeinen joukko opiskelijoita mitä heidän maantieteelliseen jakautumiseensa ja *Urantia-kirja* -tietämykseensä tuli. Mukana oli nuori insinööri Moskovasta, joka ei ole lukenut kirjaa edes kertaalleen läpi, pitkäaikainen lukija Havaijilta, lukija Mainesta sekä muuan lukija varsin läheltä kotia, nimittäin vaimoni, — ja he kaikki lukivat, opiskelivat, ajattelivat ja myötävaikuttivat kurssin onnistumiseen.

”Matkan varrella menetimme muutaman opiskelijan — ei mansiomaailmihin, vaan he vain putosivat kurssilta. Heillä joko oli jotakin muuta puuhaa yltä kyl-

lin, he olivat tehneet väärän arvion opiskelun vaatimasta ajasta tai sitten henkilökohtaisessa elämässä oli sattunut jotakin kamalaa. Luojan kiitos, useimmat kurssin aloittaneista kuitenkin myös veivät sen päätökseen. Persoonallisuutta käsittelevä kurssi järjestetään toistamiseen, joten ne, jotka eivät kyenneet saamaan kurssia päätökseen, samoin kuin muutkin saavat tilaisuuden kurssin läpikäymiseen.

”Opiskelijoiden matkan varrella ja kurssin lopulla esittämät kommentit luonnehtivat kurssia haastavaksi ja ajatuksia herättäväksi, jopa valaisevaksi. Näkemysten mukaan se todellakin laajensi osanottajien ymmärrystä persoonallisuudesta niin kuin persoonallisuus *Urantia-kirjassa* esitetään. Täsmällisemmin sanottuna joissakin julki tuodissa tai epäsuorissa palautteissa heijastui kuitenkin myös ällistys siitä, miten paljon oli luettava ja miten syvällistä ajattelua se vaati; turhautuneisuus siitä, että pyydettiin ymmärtämään ja verbalisoimaan käsitteitä jostakin sellaisesta, josta selkeästi ilmoitetaan, että se ylittää käsityskykymme; järkyttyneisyys siitä, että pyydettiin kirjoittamaan kaksi–kolmisivuinen aine tästä elohopeamaisesta aiheesta, sekä toive siitä, että olisi jokin keino keskustella näistä asioista perusteellisemmin ja henkilökohtaisemmin. Koska olen kokenut opettaja, pidin kaikkia näitä palautteita myönteisinä, jopa mairittelevina.

”Omassa kokemuksessani kurssin opettaminen oli nautinnollista, antoisaa, kasvattavaa, inspiroivaa ja se oli helpompaa ja vähemmän aikaa vievää kuin osasin odottaa. Olin etukäteen laatinut yksityiskohtaisen kurssisisällön tekstiviittauksineen, joten oli helppoa osoittaa oppilaille heidän tehtävänsä. Dorothy Elderin suorittamasta kouluformaatin perinpohjaisesta valmistelusta ja Jay Peregrinen teknisen puolen osaamisesta johtuen logistisia ongelmia esiintyi vain vähän ja ne olivat vähämerkityksisiä. Toivon tulevaisuudessa saavan vetää lisää kursseja.”

Suunnitelmat

Suunnittelu suomen-, ranskan- ja espanjankielisen IUKK:n perustamiseksi on käynnissä siltä pohjalta, että kurssihallinto toimii Suomessa, Ranskassa ja Chilessä.

Suunnittelemme tarjoavamme kuusi englanninkielistä kurssia talvi- ja kevätlukukaudeksi: kolme kurssia helmi–maaliskuussa ja kolme huhti–toukokuussa.

Neuvonantajakunta

Seitsemän henkilöä on suostunut toimimaan tämän projektin neuvonantajakuntana. Neuvonantajat osallistuvat kurssien arviointiin, tiedustelujen tekemiseen, yhteenvetöjen tarkasteluun, aikataulujen ja lukujärjestyksen laatimiseen, kurssisisältöjen valintaan, ongelmien ratkomiseen ja päätöksentekoon. Neuvonantajakunta koostuu vetäjistä, opiskelijoista ja muista henkilöistä, joilla on tarvittavia taitoja ja asianomaista kokemusta.

IUKK-seminaari

Voinemme järjestää IUKK-seminaarin New Yorkin vuoden 2000 kansainvälisen konferenssin aikana tai välittömästi sitä ennen. Osanottajina olisivat opettaja-vetäjät, neuvonantajakunta, kaikki projektin eri versioista vastaavat sekä opiskelijaedustajat. Seminaarilla olisi kaksi tarkoitusta: 1) arvioida ensimmäisen vuoden kokemuksia ja 2) järjestää aivoriihi ja aiheen mukaisia työryhmiä. Tavoitteena on päästä kattaviin suosituksiin kaksivuotiseen opetusohjelmaan tähdäten.

Projektin avain: opettaja-vetäjäkunnan muodostuminen

Meidän on tarpeen aloittaa syyskausi 2000 kuusitoista-jäsenisellä opettajakunnalla, jonka jäsenistä jokainen sitoutuu pitämään yhden kurssin seuraavan kaksivuotiskauden aikana, eli yhteensä kahdeksan kurssia vuotta kohden. Näin menetellen IUKK:lle saadaan vankka, luotettava pohja, jolle rakentaa tulevaisuutta. Lisäksi monet kolme kurssia suorittavat opiskelijat saavat kyseisen jakson kuluessa opetusta koulun pedagogiikasta

ja formaatista ja he liittyvät toimivaan ja laajenevaan opettajakuntaan.

Sokrateen metodi on hitaasti kehkeytyvässä. Se tuo koko lukijakuntamme piiriin hienotunteisempia ja tehokkaampia opettaja-oppilaita. Sokrateen menetelmä säilyttää parhaiten Mestarin toimintatavan, ja näiden opetusten tulevaa maailmanlaajuista levittämistä auttavat parhaiten henkilöt, jotka ovat tutustuneet tähän metodiin. IUKK-projektimme voi olla ensimmäinen askel oikeaan suuntaan tuota tulevaisuudennäkymää kohti edettäessä.

Internetin *Urantia-kirja* -koulu on palveluprojekti, joka on omistettu vain ja yksinomaan *Urantia-kirjan* opiskeluun. Pyydämme teitä lukemaan lisää sen tavoitteista ja filosofiasta Urantia-säätiön verkkosivustosta (www.urantia.org). Toivomme, että monet tulevat mukaan tähän projektiin. Jos olet pitkäaikainen lukija, jolla on opetuskokemusta (muodollista tai epämuodollista), jos sinulla on aikaa ja internet-taitoja, ota yhteys Dorothy Elderiin <delder03@sprynet.com>, jos haluaisit pyytää päästä opettaja-vetäjäksi. Odotamme viestiäsi.

IUA luo yhteyksiä

MEREDITH VAN WOERT
Kalifornia, Yhdysvallat

Jokaisen uuden *The Urantia Bookin* ja *El libro de Urantian* pakkauksen sisällä on kortti, jonka voi lisätieto- ja halutessaan lähettää postitse tai sähköpostitse Urantia-säätiölle. Voi pyytää päästä postituslistalle saadakseen säätiötä ja sen oheisjärjestöjä koskevia uutisia. Voi myös ruksata asianomaisen ruudun ja ilmoittaa siten haluavansa saada yhteyden lähiseudun lukijoihin.

SURFin (Southwest Urantia Readers Family) jäsenkomitean puheenjohtajana saan jäljennöksen korteista, jotka ovat Kaliforniassa asuvilta lukijoilta. Minulle lähetetään vain niiden henkilöiden kortit, jotka ovat antaneet luvan yhteydenottoon.

IUA:n hallintotyöntekijä Cathy Jones koordinoi tätä yhteydenluomistoimintaa, joka kattaa kaikki IUA-ryhmät kaikkialla maailmassa. Kalifornia on tästä piirakasta vain yksi pieni siivu. Seuraava selonteko on yhteenveto kokemuksistani yhteyksien luomisessa.

Vastaanotin ensimmäiset kortit marraskuussa 1998. Keskityin tuolloin puhelinnumeroihin ja ryhdyin luomaan yhteyksiä puhelimitse. Keskustelin joidenkuiden kanssa, jätin viestejä vastaajaan, kuuntelin ”varattu” -ääntä tai sitten ei soittooni vastattu. Tein jokaisesta henkilöstä lyhyet muistiinpanot, joista ilmeni soiton päivämäärä, keskustelun pääkohdat tai myöhemmän soiton päivämäärä, jos linja oli ollut ensimmäisellä kerralla varattuna.

Muuttaman kuukauden kuluttua Cathy lähetti toisen lukijalistan, ja suunnittelin paremman yhteydenluomismetodin. Päätin lähettää kullekin henkilölle käsin kirjoitetun soman kortin ja soitin vasta sen jälkeen. Käsilani ei ole häppöistä, mutta on sentään lukukel-

poista, ja mikä tärkeintä, se lisää viestiin henkilökohtaisuuden tunnun.

Kortissa esittelen itseni ja kerron Urantia-säätiön toimittaneen informaatiokortin minulle siksi, että luparuutu oli ruksattu. Kerron viestini tarkoituksena olevan toivotta sen vastaanottaja tervetulleeksi kasvavaan *Urantia-kirjan* lukijaperheeseen. Kerron muutaman seikan opintoryhmästä, johon osallistun, eli että kokoonnumme viikoittain, että luemme lukuja järjestyksessä ja että huomiomme mukaan koko kirjan lukemiseen kuuluu tällä tavoin aikaa neljä ja puoli vuotta, että olemme lukeneet kirjan jo kahdesti ja kolmas kerta on menossa ja että tällä kertaa luemme sitä suurella huolella päättäksemme aineistosta parempaan ymmärrykseen. Viestini lopulla kerron soittavani muutaman päivän kuluttua vastaanottajaa tervehtiäkseni.

Noin viikon kuluttua korttien postituksesta teen soittokierroksen. Useimmat puhelut tavoittavat vastaanottajansa. Jotkin linjat ovat varattuja ja soitan uudelleen. Toisinaan linjan päässä on vastaaja ja jätän sille viestini ja puhelinnumeroni siltä varalta, että kyseinen henkilö haluaa soittaa minulle. Melko monet eivät ilmoita puhelinnumeroaan tai sitten puhelu ei mene perille siksi, että kyseinen linja on katkaistu. Monet heistä olivat vankeja. Teen muutaman muistiinpanon keskustelusta ja merkitsen sen päivämäärän.

Kuluneina kuukausina olen saanut Cathyltä monta muuta lukijaluetteloa sekä ”IUA-toimintojen neljännesvuosiraportti” -lomakkeen, joka pitää toimittaa annettuun päivämäärään mennessä täytettynä Cathylle. Tähän mennessä olen lähettänyt hänelle Kalifornian osal-

ta kolme raporttia, jotka kattavat aikajaksot marras-
kuusta 1998 elokuuhun 1999. Kyseisenä aikana yh-
teydenottoja oli 54.

Toiminnan tulokset olivat seuraavat:

- Pelkkä puhelinsoitto 10
- Pelkkä kortti (puhelinumero ei tiedossa, vanki,
linja katkaistu) 9
- Kortti ja soitto 34

- Viesti vastaajaan, mutta henkilö ei soita takaisin
10
- Onnistunut keskustelu jonkun kanssa 24
- Kortti palautettu perilletoimittamattomana 1

Olen saanut lukijoilta seitsemän kirjettä. Jokainen
sisälsi henkilökohtaisen tarinan. Ja jokainen puhelu on
paljastanut *Urantia-kirjaksi* kutsumamme yhteisen mai-
seman valoja ja varjoja. IUA:n yhteyksien luonti etenee.

Nuoret lukijat

MICHAEL MACISAAC

Tukholma, Ruotsi

S elostan seuraavassa viime aikojen edistymistä
työssä, jota olen tehnyt ollakseni avuksi nuorem-
malle lukijapolvelle eri puolilla maailmaa. Toivon,
ettei huomio kohdistu minuun, vaan tehtyyn työhön.

*Voit tehdä tärkeää työtä, ellei sinusta tule tärkeilevä; voit
puuhata monia asioita yhtä vaivattomasti kuin yhtä, jos jätät
minuutesi ulkopuolelle.* [555:5]

Taustat

Olen 24-vuotias *Urantia-kirjan* lukija. Vanhempani ovat
lukijoita, ja itse aloin lukea kirjaa 16-vuotiaana. En
tuolloin onnistunut löytämään juuri ketään ilmoituksesta
kiinnostunutta, joka olisi ollut alle 40-vuotias. Neljä
vuotta myöhemmin, aloittaessani osallistumiseni keski-
kokoisiin, 150–200 osanottajan, konferensseihin, tote-
sin, että mukana oli vain yksi tai kaksi muuta alle 30-
vuotiasta lukijaa. Itse asiassa alle 40-vuotiaitakin oli
vain muutama! Viihdyin silti valtavan hyvin, ja konfe-
rensseihin osallistuminen oli korkealla sijalla mieluisten
asioiden listallani. Ikätoverieni poissaolo näistä ihanista
konferensseista tuntui minusta kuitenkin pahalta.

Muuan vanhempi lukija sanoi minulle hiljattain pu-
huessaan omien, nyt kolmissakymmenissä olevien las-
tensa sukupolvesta, että ”menetimme kokonaisen suku-
polven” sillä, ettemme tehneet paljonkaan tarjotaksem-
me konferensseissamme ohjelmaa liikkeemme jäsenten
lapsille. Minua ilahduttaa, että suhtautuminen on nyt
muuttumassa ja että konferenssien ohjelmassa lapsille
suunnattu osuus on tärkeällä sijalla.

Osoitteiden kerääminen

Aloin ensimmäisen konferenssini jälkeen etsiä yhteyttä
muihin nuoriin lukijoihin ja kerätä heidän osoitteitaan.
Puuttumatta tässä yhteydessä muihin seikkoihin, ker-
ron, että halusin saada sukupolveni liikkeelle, löytää
heidät, jotta voisimme inspiroida toinen toisiamme
toimimaan opetusten esimerkkinä ja rohkaista muita
nuoria osallistumaan konferensseihin. Nuorten lukijoi-
den osoitelistani piteni ensimmäisten vuosien mittaan
hitaasti mutta vakaasi. Sitten vuonna 1998 veljeni aut-
toi minua avaamaan nuorille lukijoille tarkoitettun verk-

kosivun. Siitä alkaen lista on pidentynyt nopeammin ja
entistä kansainvälisemmällä pohjalla.

Kyseisen tiedoston päivittäminen vaatii paljon työ-
tä, ja toivoisin, että minulla olisi enemmän aikaa auttaa
nuoria lukijoita sekä ryhminä että yksilöinä maailman
eri puolilla. Nuorten lukijoiden osoitelista kattaa nyky-
ään 300 nuorta 23 maasta.

Ajan antaessa siihen myöten etsin edelleen oman
sukupolveni lukijoita, joten jos tiedät nuorista lukijois-
ta (vähän yli 30-vuotiaista ja nuoremmista), ole hyvä ja
kerro heille verkkosivustostamme tai ilmoita asiasta
minulle. Olen juuri löytänyt lisää nuoria lukijoita UB-
RONin (*Urantia Book Readers On Line Network*)
verkkosivuston (<http://origin.org/ub.cfm>)
kautta. Selasin UBRONin jäsenluetteloa ja luin lukijoista eri
puolilla maailmaa. Käytin aikaa tuntitolkulla siihen, että
tutkin kaikkien noin 500 jäsenen sivut, joilla jotkut
jäsenet ilmoittivat myös syntymäaikansa. Yllätyin suu-
resti löytäessäni yhä enemmän nuoria lukijoita, jotka
olivat liittyneet sivustoon. Lopulta minulla oli koossa
kolmenkymmenen juuri löytämäni nuoren lukijan tie-
dot. Kunpa vain olisin löytänyt heidät aiemmin, sillä
löysin tällä tavoin muun muassa yhden lukijan, joka
asuu siinä Englannin kaupungissa, jossa vierailin vain
kuusi viikkoa sitten! Nyt olen innoissani kirjoittamassa
viestiä kaikille kolmellekymmenelle.

Konferenssit

Konferenssit tuntuvat muodostavan nuorten lukijoi-
den elämässä käännekohdan — ne ovat sitä paitsi ko-
hokohtia kenenkä tahansa osallistujan elämässä. Tulen
jatkoksakin rohkaisemaan nuoria konferenssiosallistu-
miseen, sillä konferenssit ovat yksi tärkeimmistä luki-
joiden innoittajista. Olen kaikissa konferensseissa, jois-
sa olen ollut mukana, hämmästynyt siitä, miten nuori
väki inspiroituu ja motivoituu kirjan lukemiseen muu-
taman päivän konferenssiosallistumisen tuloksena.

Nashvillen konferenssi 1999

Tämän vuoden Nashvillen-konferenssia varten perus-
tettiin stipendiohjelma, ja sen turvin ne nuoret, joilla

oli kyllä matkaraha, mutta joilla oli vaikeuksia ilmoittautumis-, aterial- ja majoitusmaksujen kanssa, saattoivat osallistua konferenssiin. Matkaa taitettiin kimpakyydissä, ja näin meitä osallistujia oli neljätoista. Konferenssipaikalla yhdessä ollessamme tuntui kuin oikea nuorten yhteisö, vankka nuorten lukijoiden verkosto, olisi ollut muodostumassa. Siihen kuuluu nuoria, jotka jatkavat innolla kanssakäymistään muiden aktiiviseen lukijakuntaan kuuluvien kanssa. Muut nuoret lukijat ovat tuon konferenssin jälkeen panneet alulle muita hankkeita. April Helenin tuoreena hankkeena on nuorille lukijoille lähetettävä uutiskirje ja Merindi Swadling piti äskettäin Australian konferenssissa esitelmän siitä, mitä on olla nuori lukija ja mitä hän oli vast'ikään kokenut.

Tutustuessani yhä useampiin sukupolveni lukijoihin minuun tekee kerta toisensa jälkeen vaikutuksen se, miten selkeästi he ovat asettaneet asiat tärkeysjärjestykseen. Yhdessä vaiheessa Nashvillen konferenssia meitä nuoria lukijoita, useimmat meistä lukijavanhempien kasvattamia, haastateltiin ja samalla videoitiin. Useat pitkäaikaiset lukijat panivat haastattelun merkille ja toivat julki ilonsa ja hämmästyksensä siitä, että me kaikki tunnuimme ”tajuavan, mistä on kysymys”. He sanoivat, että me kaikki tajusimme konaiskuvan ja ymmärsimme, mikä on tärkeää — heiltä itseltään tajuaminen oli vaatinut 20-vuotisen opiskelun! Muuan heistä sanoi vitsaillen, että hän joutaa jo kuolemaan, ja ilmoitus jäisi hyviin käsiin.

Chicagon nuorisoviikonloppu

Nashvillessa meidät kutsuttiin 533:een Chicagossa (säätötoimiston yläkertaan), jos tarvitsisimme kokouspaikkaa. Muutama meistä järjesti sitten tapaamisen Vancouverin-konferenssia edeltäväksi viikonlopuksi, jotta voisimme ajaa taas kimpakyydissä Vancouveriin. Ajan koittaessa Chicagoon kokoontui nuoria Ranskasta, Australiasta, Ruotsista, Havaijilta, Kansasista, Teksasista ja Illinoisin muilta kulmilta. Se, ettei meidän tarvinnut kantaa huolta ilmoit-tautumis- ja majoitusmaksuista, mahdollisti 14 nuoren osallistumisen.

Siitä kehkeytyi pieni, rento, intiimi ja riemukas opinto- ja ystävyysviikonloppu. Katselimme vähän Chicagon nähtävyyksiä, osallistuimme 533:n jokaviikkoiseen opintoryhmään ja seurustelimme alueen joidenkuiden lukijoiden kanssa. Tapaaminen ei olisi voinut sujua paremmin, ja ne, jotka eivät ennen olleet osallistuneet lukijakokoukseen, vannoinvat osallistuvansa yhä useammin. Merindi Swadling laati tapaamisesta yksityiskohtaisen muistion; se on luettavissa konferenssisivuilta UByouth-verkkosivustosta www.xhi.com/ubyouth. Viikonloppuun jälkeen viisi meistä mieluisimmat luku- ja keskusteluaineistot mukanaan teki suurenmoisen matkan kimpakyydissä Chicagosta Vancouveriin.

Vancouverin kansainvälinen konferenssi 1999

Se, että tätä konferenssia varten asetettiin stipendira-

hasto, auttoi koko joukkoa nuoria lukijoita osallistumaan. Olin ensimmäistä kertaa näin laajassa konferenssissa ja olin ylen määrin iloinen siitä, että tapasin siellä varsin suuren määrän nuoria lukijoita. Nuoria oli paljon; tässä konferenssissa niin kuin kaikissa, joihin olen osallistunut, niiden nuorten aikuisten osuus, jotka olivat mukana omasta aloitteestaan ja jotka olivat kirjan lukijoita, oli koko 600 hengen osallistujamäärään suhteutettuna vähäinen. Uskon kuitenkin, että tämä trendi on muuttumassa.

Rakkautellisessa konferenssitilanteessa oleminen ja muiden ikäistensä, opetuksista intoa pursuavien tapaaminen oli kaikille nuorille osallistujille innoittavaa. Vaikka jotkut heistä eivät konferenssiin saapumisensa mennessä olleet lukeneet *Urantia-kirjaa*, nyt he aikovat lukea kirjan kokonaisuudessaan seuraavaan konferenssiin mennessä, ja tiedän muutamia, jotka ovat jo vakavissaan aloittaneetkin lukemisen. Eräs nuori tyttö, joka ei ollut konferenssista, vaan joka tarjoili iltaisin baaris-olutta meidän nuorten lukijoiden poppoollemme, sanoi minulle: ”Keitä te oikein olette? En ole eläissänitavannut yhtä onnellista joukkoa! Mitä tahansa porukkaa lienettekin, minä haluan tulla mukaan!” Kunpa minulla olisi ollut antaa kirja hänelle tuona iltana. Muuan 19-vuotias, Vancouverissa asuva vanha ystäväni, jonka olin tavannut Australiassa ja jolle olin antanut kirjan, tuli tapaamaan minua konferenssissa eräänä iltana. Hän tuli Pato Bantonin konsertin vuoksi ja hämmästeli: ”Ovatko nämä kaikki *Urantia-kirjan* lukijoita?” En usko kummankaan meistä koskaan nähneen yhtä laajaa ihmisjoukkoa, joka pursui rakkautta ja positiivista energiaa. On ällistyttävää nähdä, miten ihmiset avautuvat ja tuovat nähtävälle kauneutensa ollessaan tuollaisessa rakkautellisessa ympäristössä.

Muutaman viime konferenssin kohdalla on todellakin maksanut vaivan järjestää nuorten lukijoiden ja osallistujien kokoontuminen. Päivää ennen Vancouverin konferenssin päättymistä voitin lopulta pelkoni siitä, ettei kukaan ilmestyisi paikalle, jos kutsuisin koolle nuorten osallistujien tapaamisen. Tuona aamuna kuljin ympäriinsä pyytäen muutamaa henkilöä panemaan sanan kiertämään, ja illalla totesin, että sana oli tosiaankin kiertänyt. Noin 35 nuorta tuli kokoontumiseen. Verkkosivulla on kuva tästä tapaamisesta. Kokous oli epämuodollinen ja avoin kenenkään sitä ohjaamatta tai johtamatta. Nuoret kertoivat, kuinka kiitollisia he olivat olostaan konferenssissa ja että he halusivat osallistua konferensseihin useammin. Erään osallistuvan nuorukaisen äiti sattui olemaan huoneessa, jossa kokoonnuimme, ja hän puhkesi yhdessä vaiheessa kyyneliin tuoden julki ilonsa siitä, mitä hän koki tapaamista tarkkaillessaan. Viihdyimme kokouksessa niin hyvin, ettemme halunneet sen päättyvän, niinpä me, siksi että kysymyksessä oli viimeinen ilta eikä meillä siis olisi toista tilaisuutta senlaatuisen tapaamisen järjestämiseen, päätimme tavata uudelleen ruusutarhassa keskiyöllä ja nauttia yöstä yhdessä.

Sana tapaamisesta kiersi taas laajalti. Ruusutarhassa musisoituamme ja toistemme seurasta nautittuamme päätimme siirtyä lämpimämpiin tiloihin. Kävelimme

kaikki, noin 50 nuoren ryhmä, yhdessä majoitustiloihin jatkamaan yhdessäoloa. Tuntui epätodelliselta kävellä yliopistokampuksen poikki kello kolmelta yöllä 50 nuoren lukijan mukana. Suurta ryhmäämmekävellessämme katsellessani pohdin sitä seikkaa, että olimme Urantia-konferenssissa ja että saattaisimme tapailla toisiamme Urantia-konferensseissa tulevien 30, mahdollisesti jopa 50 vuoden ajan.

Viivyin kampuksella niin kauan, että kaikki lukijat olivat jo lähteneet, ja tullessani lentokentälle sain tietää, että minun piti odottaa ainakin neljä vuorokautta päästäkseni lentämään itään stand by -lipulla. Oli uuvuksissa enkä tiennyt, mitä tehdä, kun tapasin lentokentällä toisen nuoren lukijan konferenssista. Hän oli samassa pinteessä, ja päädyimme seikkailemaan yhdessä peukalokyytiläisinä Kanadan poikki matkustaen.

Konferenssin tuloksena listaan liitettiin noin 60 uuden nuoren lukijan osoitteet. UBYOUTH-verkkosivullemme (www.x-hi.com/ub youth) lisättiin tukku nuorten lukijoiden kuvia.

Matkustaminen

Matkustaminen on oiva tilaisuus näköalojemme laajentamiseen, kaikenikäisten lukijoiden tapaamiseen ja totuudenetsijöihin matkan varrella tutustumiseen. Yhä useammat nuoret lukijat matkustelevat ja käyvät toistensa luona sitä mukaa kuin uusimman lukijapolven piiri/perhe kasvaa. Kaikenikäisten lukijoiden tunteminen pitkin maailmaa tekee matkustamisesta käytännöllisempää ja inspiroivampaa. Euroopassa mahdollisesti liikkuvalla nuorella amerikkalaisella lukijalla on lukijatovereita, joiden luo mennä ja mahdollisesti majoittuaakin, Pariisissa, Genevessä, Englannissa, Tukholmassa (jos satun olemaan siellä), Pietarissa, Oslossa, Kroatiasa ja monissa kaupungeissa — puhumattakaan niistä varttuneemmista lukijoista joiden luona voimme ulkomaanmatkoillamme pistäytyä. Jotkut nuoret lukijat päättivät Vancouverin konferenssin jälkeen matkustella yhdessä. Toiset ovat web-sivustoa läpikäydessään todenneet, että sattuvat olemaan samassa kaupungissa samaan aikaan, ja ovat sopineet tapaamisesta. Chis Wood matkusteli viime kesänä pitkin Eurooppaa, jossa hän kävi tapaamassa nuoria lukijoita Kroatiasa, Ranskassa ja Oslossa sekä vietti muutaman viikon luonani Tukholmassa. Olen itsekin matkustellut viime vuosien aikana ja käynyt tapaamassa lukijoita kaikkialla maailmassa, ja minulla on ollut suuri ilo pitää luonani muita matkailevia lukijoita. Aikaisemmin tänä vuonna, kun

olin erään nuoren lukijan luona Australiassa, se tarjosi meille tilaisuuden suunnitella nuorten lukijoiden tilaisuutta, joka pidetään Sydneyssä.

Nuorten lukijoiden verkkosivu

www.x-hi.com/ub youth

Tällä hetkellä UBYOUTH-verkkosivu sisältää sivuja, joilla on nuorten lukijoiden kuvia ja esittelyjä, linkki juttutupaan, vieraskirja, konferenssikuviasivuja, konferenssi-informaatiosivu sekä sivu, jolla on tietoa siitä, miten liitytään nuorten lukijoiden sähköpostitse toimivalle keskustelulistalle.

Nuoria lukijoita varten on tällä hetkellä kaksi keskustelulistaa, toinen englanninkielinen ja toinen ranskaa puhuville nuorille lukijoille. Englanninkielisen listan tilaajia on nykyisellään yli 40. Listalla vallitsee erittäin ystävällinen ilmapiiri. Kuka hyvänsä saa lukea sen posteja UBYOUTH-websivulla.

Lopuksi

On suurenmoista, että nuoret luovat yhteyksiä toisiinsa, mutta he oppivat myös paljon siitä, että ovat iäkäämpien lukijoiden seurassa. Kun konferensseissa näet nuoria lukijoita, toivon, ettei pelkää lähestyä heitä.

Haluan lähettää monet kiitokset kaikille teille, jotka olette auttaneet minua ja muita nuoria lukijoita tavoitteissamme ja pyrinöissämme.

Uskon seuraavan lainauksen olevan hyvä opas, joka neuvoo mihin suuntaan meidän liikkeenä tulisi ponnistella.

(Huomaa, että kohdassa käytetään sanaa ”kultti” tarkoittaen yleensä uskovien ryhmää, ei kielteisessä merkityksessä tarkoittaen aivopestyä ryhmää, mihin tämä sana nykyään yleisesti yhdistetään.)

. . . uuden kultin on oltava käytännössä harjoitetun rakkauden seuraus. Vanhan kultin tavoin uudenkin kultin tulee suosia tunneperäistä asennoitumista, tyydyttää tunne-elämää ja edistää lojaalisuutta, mutta sen on tehtävä vielä jotakin enemmän: sen on helpotettava hengellistä edistymistä, kobotettava kosmisia merkityksiä, lisättävä moraalisia arvoja, rohkaistava sosiaalista kehitystä ja kannustettava korkealaatuista henkilökohtaista uskonelämään. Uuden kultin on tarjottava korkeammat elämän päämäärät, jotka ovat sekä ajallisia että ikuisia — sekä sosiaalisia että hengellisiä. [966:2]

Suomen Urantia-seuran
TALVIPÄIVÄT 28. – 30.1.2000
 Kuopiossa, Hotelli SavoKartano
 Ilmoittautuminen 14.1.2000 mennessä

IUA:n kansainvälinen konferenssi
New Yorkissa, Wagner College, 3.– 7.8.2000
Ilmoittautuminen 15.4.2000 mennessä

IUA JOURNAL

International Urantia Association JOURNAL on *Urantia-kirjan* lukijoiden neljännesvuosittainen uutislehti, jonka tuottaa Kansainvälinen Urantia-yhdistys, 533 Diversey Parkway, Chicago, Illinois 60614, Yhdysvallat

Toimittajat

Päätoimittaja Carolyn Prentice; *toimittajat* Pascal Coulombe (Ranska), Cathy Jones (USA), Kari Kuosmanen (Suomi), Janet Nilsen (USA), Maggie Pyle (USA), Andrés Rodríguez (Kolumbia), Trevor Swadling (Australia)

Muunkielisten painosten toimittajien kielistä

Seppo Kanerva *suomen kielen kääntäjä*, Chris Ragetly ja Jean Royer, *ranskan kielen kääntäjät*, Elías García Canseco, Gustavo Proaño ja Bill Lloyd, *espanjan kielen kääntäjät*

TILAUKSET

Tilaushinnat:

Vuositilaus (neljä numeroa): FIM 50; USD 15; AUD 15

Irtonumerot: FIM 15; USD 4; AUD 4

Muilla kielillä toimitettujen painosten tilaus hinnat julkaistaan JOURNALin ilmestyttyä kyseisellä kielellä. Etukäteistiedustelut suunniteltujen, muttei vielä julkaistujen, muunkielisten painosten hinnoista voi osoittaa Urantia-säätiön toimistoille eri maissa.

Tilausmenettely:

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Urantia-säätiön Suomen-toimiston pankkitilille PSP 800012-70160873. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedo-

tuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitteen.

TOIMITUSPERIAATTEET

JOURNAL ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat JOURNALin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. JOURNAL ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka JOURNAL pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset muutokset. JOURNAL on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa yhteyttä JOURNALiin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista JOURNALissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken International Urantia Association JOURNALille tarkoitettamanne postin ja artikkelitarjoukset johonkin Urantia-säätiön toimistoista. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan Urantia-säätiön keskustoimistoon. Kansainvälinen Urantia-yhdistys ja International Urantia Association JOURNAL ovat läheisessä suhteessa Urantia-säätiöön, *Urantia-kirjan* alkuperäiseen julkaisijaan. Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä, IUA JOURNALista tai Urantia-säätiöstä, ota yhteyttä johonkin Urantia-säätiön toimistoista.